

De Heilige Maagd

Blijspel in 3 bedrijven

Door

Karl Wauters

Dit werk mag slechts worden opgevoerd na voorafgaande schriftelijke toestemming van AUTEURSBUREAU ALMO bvba waar de nodige teksten kunnen worden aangekocht.

Jan Van Rijswijcklaan 282 B – 2020 ANTWERPEN

Tel: 03/260.68.16-17 Fax: 03/216.95.32 E-mail: bestellingen@almo.be

De Heilige Maagd

BLIJSPEL GESCHREVEN DOOR: KARL WAUTERS

6 dames – 6 heren – figuratie mogelijk

Met

Beatrijs	(gerante)
Walter	(postbode)
Nicole	(vrouw van Walter)
Wouter	(radio DJ)
Sofie	(vaste klant praathuis)
Zuster Clementine	(kloosterzuster)
Ward Van Bever	(burgemeester)
Bert	(overvaller)
Martha	(zijn moeder)
Inge	(inspecteur politie)
Pater Paulo	(onderpastoor)
Edel Figurant	(ronddrager – agent – onderpastoor)

Korte inhoud:

Er moet dringend iets gebeuren met de kerken in ons land. Ze staan bijna allemaal leeg. Men leest dit bericht meermaals in de krant. In een klein dorp in Vlaanderen hebben ze de oplossing gevonden. De kerk is in twee verdeeld en het eerste gedeelte is een praathuis geworden. Maar gerante Beatrijs klaagt dat er te weinig volk komt. De officiële opening moet dit probleem helpen oplossen. In het dorp zijn er nog meer problemen. Postbode Walter is aan het staken en klaagt over zijn vrouw en Sofie, die naast de kerk woont treurt over een afgelopen liefde. Dus echt gezellig is het er niet. Tot overmaat van ramp gebeurt er iets onverwachts dat het dorp in rep en roer zal zetten. Alleen Zuster Clementine loopt vrolijk rond, want zij is zwanger en het is niet van Onze Lieve Heer.

Decorstukken:

Het decor moet een uitzicht hebben van de binnenzijde van een kerk.
Toch moet men kunnen zien dat er een soort café van is gemaakt. (Praathuis)

De inkleding mag helemaal gebeuren naar de smaak van de regisseur.
Als leidraad deze suggestie:

Op de scene:	Enkele tafels en stoelen.
Linksvoor:	Deur Hoog zaal
Links midden:	Biechtstoel
Linksachter:	Deur Kerkgedeelte
Midden achter:	Altaar.
Rechtsachter:	Deur sacristie.
Rechts midden:	Preekstoel
Rechtsvoor:	Buitendeur

Nota auteur: Als er voldoende plaats is in de zaal (of er is een groot podium) dan kan men een klein podium maken. Dit podium is de plek op 't hoog zaal waar de radiostudio van dj Wouter zich bevindt. Men kan dan de aankondigingen van dj Wouter grappig in beeld brengen. De aankleding van de radiostudio mag best kleurrijk zijn.

Volgens de brochure hoort men enkel de stem van dj Wouter uit de boxen. Maar met voldoende plaats kan dit dus anders.

Rechts midden is er een preekstoel. Deze wordt gebruikt bij de speech van de burgemeester. Als er een klein podium is, kan men deze weglaten en de speech houden voor het altaar.

Bedrijf 1:

(Bij het begin van het stuk zien we Sofie slapend aan een tafel. Sofie is een jonge dame van ongeveer 25 jaar. Op alle tafels en op het altaar staan er vuile glazen. Op de tafel van Sofie staat er een lege fles wijn. Na enkele ogenblikken komt Wouter op via de voordeur. Hij is een niet al te snugger mannetje. Gek gekleed en heeft steeds een petje op. Hij is een medewerker van de plaatselijke radio en heeft allerhande apparatuur bij om een radio-uitzending te maken. Hij is een appel aan het eten en blijft aan de voordeur staan)

Wouter: Hallo! Goed volk! (kijkt rond) Hallo!

(Wouter ziet Sofie zitten aan tafel en gaat haar wakker maken.)

Er is toch iemand! Hela juffrouw Sofie! Wakker worden! (Sofie kreunt. Wouter schudt wat harder aan haar) Wakker worden!

Sofie: (even hoofd omhoog) Gaan met die banaan! (terug hoofd omlaag)

Wouter: (kijkt naar zijn appel) Banaan! Niks te bananen. Dit is een appel.
(schudt weer)

Sofie: (weer hoofd omhoog) Laat me slapen! (terug hoofd omlaag)

(Beatrijs komt op via de sacristie. Ze is een vrouw van middelbare leeftijd. Schaars gekleed en goed voorzien van oren en poten.)

Beatrijs: Wie dat we hier hebben. Onze Wouter.

Wouter: Onze Wouter? Ben ik van u? Ik heb toch een mama en een papa.

Beatrijs: Dat is maar bij wijze van spreken. Wat ben je aan het proberen?

Wouter: Juffrouw Sofie aan het wakker maken, maar nu jij er bent is het niet meer nodig. Ik kom de radio-uitzending voor officiële opening van praathuis “De Heilige maagd” verzorgen.

Beatrijs: Je bent goed op tijd en je gaat dat zeker goed doen. De techniekers hebben gisteren alles opgesteld op 't hoog zaal naast het orgel.

Wouter: Op 't hoog zaal? Ik heb hoogtevrees.

Beatrijs: Zo erg is het daarboven niet. Het zal wel meevallen. (Beatrijs gaat naar Sofie om haar wakker te schudden) En Sofie zullen we toch maar wakker maken. Hela! Wakker worden!

Sofie: (even hoofd omhoog) Gaan met die banaan! (terug hoofd omlaag)

Wouter: Ze is daar weer met haar banaan. Dit is een appel. Zeker weten.
(Beatrijs schudt nog wat aan Sofie)

Sofie: (weer hoofd omhoog) Laat me slapen! (terug hoofd omlaag)

Beatrijs: (blijft schudden) Nee! Wakker worden en naar huis gaan.

Sofie: (hoofd omhoog) Ik kan thuis niets gaan doen. Er is niemand die op me wacht.

Beatrijs: Toch moet je naar huis gaan. Je moet gaan slapen.

Sofie: Ik heb hier toch geslapen.

Beatrijs: Hieraan tafel uw roes uitslapen is niet echt slapen. Dat moet je in een bed doen.

Sofie: (staat recht) Als je me weg wil dan ben ik weg.

Beatrijs: Eindelijk, je begint verstand te krijgen. Ga thuis maar goed rusten.

Sofie: (gaat naar de buitendeur) Wie zegt er dat ik naar huis ga? Ik ga naar de winkel een nieuwe fles wijnkopen.

Beatrijs: Laat die drank toch. Je loopt in je ongeluk.

Sofie: Daar ben ik al 5 jaar ingelopen. Salut!

(Sofie af via buitendeur)

Beatrijs: Wat erg. Nog zo jong en al zo veel drinken. Wanneer gaat voor haar eindelijk terug de zon schijnen?

Wouter: Misschien morgen al. Ze geven goed weer. (Beatrijs lacht) Echt waar.

(Beatrijs gaat achter het altaar staan en ruimt verder op. Na enkele ogenblikken komt Walter op via de buitendeur. Hij werpt zijn brieven tas ergens in een hoek.)

Walter: En dat ze het nu zelf oplossen. Ik doe niets meer.

(Hij gaat naar het altaar)

Mijn lieve Bea, geef me eens een stevige pint. Ik heb het nodig.

(Beatrijs schenkt een pint)

Beatrijs: Wat is er? Je bent precies niet blij.

Walter: Ik ben het beu! Ik hou een eenmansactie. Ik staak!

Beatrijs: Waarom?

Walter: Waarom? Dat je dat nog durft te vragen. Om de werkdruk! Het is niet te doen! Al die jonge postbodes haken allemaal af en wij kunnen het werk bijdoen. Maar wat wil je? Vroeger kreeg een beginneling 3 weken om de stiel te leren en nu amper 2 dagen. Dat kan toch niet.

Wouter: Van gleuf tot gleuf gaan is toch niet moeilijk.

Walter: Kom het dan maar eens doen. Dat is een zware job hoor. Weer of geen weer. Wij moeten erdoor. En dan is er nog die geo route. De post rondes zijn al meer dan 10 jaar zwaarder en zwaarder geworden. Nee, nee, ik staak!! Het is gedaan!!

(Walter neemt zijn glas en drinkt ze in 1 maal leeg)

Daar zat precies een gat in. Geef nog maar eentje mijn liefste cafébazin.

(Beatrijs schenkt terug een pint uit en Walter laat deze, zeker niet koud worden)

Beatrijs: Cafébazin? Je bent hier wel in een kerk.

Walter: Die omgetoverd werd tot een ...

Beatrijs: (invallen) Praathuis waar nooit iets gebeurt en waar geen volk komt.

Walter: Dan heeft dat volk toch ongelijk want (kijkt haar strak aan) je ziet er weer heel sexy uit.

Beatrijs: Het is al goed.

Walter: (kijkt nog steeds naar haar) Ja, je ziet er goed uit vandaag. Is het niet waar Wouterke?

Wouter: Ja, ja. Heel goed.

Walter: Dat heb ik gisteren gemist.

Beatrijs: Dat is waar, ik heb u niet gezien. Waar heb je gezeten?

Walter: (zucht) Aan de zee met die van ons. Gezellig. Kledingwinkel in, kledingwinkel uit. Onnozel ben ik ervan geworden.

Beatrijs: Dat is toch geweldig. Een dagje uit met je vrouw.

Walter: Geweldig? Een verlofdag heb ik weg gesmeten. Een hele dag muilezel spelen. Je had me moeten zien met al die winkeltassen. Ze had zoveel gekocht dat ik alles niet in de auto kreeg. Ik heb 's avonds een deel terug naar de winkels gedaan. Geef nog maar een pint.

(Beatrijs geeft weer een pint)

Beatrijs: Je hebt precies dorst.

Walter: (theatraal) Ah ja, ik hou van uw wonderbaarlijk edel vocht. Geef onze vriend Wouter ook iets.

Wouter: Een glas mager melk alsjeblieft

Walter: Jij bent een straffe. Jij vraagt ineens borstvoeding.

Beatrijs: Lach niet met hem. Hij is een flinke jongen en hij zal straks heel goed zijn best doen bij de radio-uitzending.

Walter: Dat is waar, het is vandaag officiële opening van praathuis “De Heilige maagd”.

Beatrijs: De burgemeester komt, mijnheer pastoor zal er zijn,

Walter: Het is ook uniek natuurlijk. Een kerk dat omgetoverd wordt tot een café. (vlug) Ik bedoel praathuis.

Beatrijs: Misschien krijg ik daarna het gevoel dat het hier een bloeiende zaak is. Het is hier in het dorp kermis. Gisterenavond zaten alle cafés overvol behalve hier. Hier zat alleen Sofie en ze dronk zich ladderzat en viel daar aan tafel in slaap.

Walter: Ik begrijp het niet. Jij bent zo goed voorzien van, allee, je weet wel.

Beatrijs: (lacht) Nee, dat weet ik niet. Wat wil je zeggen?

Walter: Wel, ja zeg, je moet met mij niet lachen. Je weet goed genoeg wat ik wil zeggen.

Beatrijs: (lacht) Je durft het niet zeggen hé?

Wouter: Volgens onze papa ben jij goed voorzien van oren en poten.

Walter: Dat is het! Hij heeft gelijk.

Beatrijs: (lacht) Ja, ja. Jullie mannen zijn toch allemaal dezelfde. Achter de rug maar over de vrouwen praten, maar face to face is het veel minder.

Wouter: In het begin verstond ik dat niet van die oren en poten. Maar nu weet ik het. Jij hebt ongelooflijk groten borsten.

Beatrijs: Mag jij van jouw mama en papa zulke woorden gebruiken?

Wouter: Van mama niet. Maar van mijn papa wel. Hij heeft het mij geleerd.

Beatrijs: Luister toch maar naar uw mama. Dat is veel beter. (tot Walter) Walter, wat wil jij nu eigenlijk zeggen?

(Wouter gaat aan een tafel zitten. Beatrijs zorgt voor de melk)

Walter: Wel, ik begrijp niet waarom er geen volk komt met zo’n schoonheid als jij. Volgens mij zijn de mensen het niet gewoon om in een kerk te zitten en daarbij komt nog dat je hiernaast het klooster hebt. Dat is te veel van het goede.

Beatrijs: Vroeger zaten alle kerken toch vol.

Walter: Ik bedoel een kerk als café, als praathuis. Maar als er na de officiële opening nog geen volk komt dan moeten we iets vinden waar we de

mensen mee kunnen lokken. En ik denk dat het nodig zal zijn. Wie houdt er nu zo'n opening op een maandag?

Beatrijs: De burgemeester. Dat bespaart kosten op de receptie, zegt hij. Maar hoe denk je volk te lokken?

Wouter: Karaoké! Het moet toch machtig zijn om te zingen in een kerk. Waaw.

Walter: Alleen is dan de vraag: Wie gaat er hier zingen? Jij Wouter?

(Wouter knikt. Sofie komt op via de buitendeur. Ze heeft een doos bij met 6 flessen wijn)

Of zij?

Sofie: Zijn jullie over mij bezig?

Walter: Kan jij zingen?

Sofie: Vroeger wel, nu niet meer. Mijn zangtalenten zijn al 5 jaar opgeborgen. Trouwens al mijn talenten zijn al 5 jaar opgeborgen. Tegenwoordig heb ik maar één vriend. (toont fles wijn) Ons witje.

Beatrijs: Ik dacht dat jij naar huis was?

Sofie: (gaat terug aan haar tafel zitten) Ik heb toch niet gezegd dat ik naar huis ging. Jij zei dat. Ik zei dat ik naar de winkel een nieuwe fles ging kopen of mag dat niet meer?

Beatrijs: Een nieuwe fles. Je hebt een hele doos bij. Stop toch met die alcohol. Dat is niet goed voor u.

Sofie: Ik zal zelf wel bepalen wat goed voor mij is. Jij bent mijn moeder niet!

Walter: Eén glaasje kan geen kwaad, maar ...

Sofie: (invallen) En jij bent mijn vader niet!

Wouter: Je kan ook een glas melk drinken.

Sofie: Zwijg Jij! (stilte) Waarom vroegen jullie of ik kan zingen?

Beatrijs: We zijn aan het nadenken over een activiteit dat we kunnen organiseren. Er komt hier te weinig volk over de vloer en dat willen we veranderen.

Wouter: Ik dacht aan een karaokeavond. Dan kan ik alle hits van de Samson en Gert zingen.

(Wouter begint een nummer van Samson en Gert te zingen. Na enkele seconden onderbreekt Beatrijs hem.)

Beatrijs: Het is goed Wouter. Je bent geweldig.

Wouter: Dat weet ik. Mijn mama zegt dat ook. Als ik begin te zingen zegt ze direct dat het goed is.

Sofie: Organiseer beter een dansavond.

Walter: Ik kan niet dansen.

Sofie: Jij niet maar zij wel.

Beatrijs: Natuurlijk kan ik dansen. Ik heb nog jarenlang dansles gegeven. Ik kan misschien een demonstratie geven.

Sofie: Dat is dan geregeld. Heb je geen proper wijnglas voor mij? Dat heb ik nu toch wel verdient. Zo'n briljant idee voorstellen.

Beatrijs: Normaal zou ik je moeten buiten zetten in plaats van een leeg glas te geven. Maar ja, je bent de slechtste nog niet.

(Beatrijs gaat Sofie een leeg glas brengen)

Walter: Maar hoe zie jij dat dan? Zo'n dansavond?

Beatrijs: Een avond verschillende dansen demonstreren en aanleren. Doe je niet mee?

Walter: Ik heb geen danspartner.

Sofie: Uw vrouw.

Walter: Mijn vrouw? Het enige dat die kan is zagen. Daar wil ik het nog niet eens aan vragen. Wil jij mijn partner niet zijn? Om te dansen hé. Mij niet verkeerd begrijpen.

Sofie: Nee! Ik doe niet mee. Ik heb hier al een partner. (steekt wijnfles omhoog) Een 2de hoef ik niet.

Wouter: Wil ik met je dansen?

Walter: Nee, dank u. Dan zal ik de dansavond wel bekijken van hier aan het altaar. (tot Beatrijs) Kan je zo'n dans nu al niet voordoen? Een klein stukje maar. Ik zou wel eens graag zien wat je kan.

Sofie: Buikdansen, dat is een van haar specialiteiten.

(Walter begint te lachen)

Walter: Buikdansen! Laat me niet lachen!

Beatrijs: Waarom lach je nu? Denk je dat ik dat niet kan? Is mijn buik niet mooi?

Walter: Nee, eu, ja, ik bedoel, je kan veel, maar buikdansen. Dat is er over.

Beatrijs: Dat laat ik niet zeggen.

Wouter: Kom daar veel bloot in? Ik mag van mijn mama naar geen blote vrouwen kijken.

Beatrijs: Dat gaat goed meevallen.

(Beatrijs zet zwoele muziek op en begint in het praathuis te buikdansen. Walter is er duidelijk mee opgezet en doet na een tijd goed mee. Ook Wouter doet mee. Hij danst natuurlijk heel stuntelig. Na enkele minuten gaat Beatrijs achter het altaar de muziek terug afzetten. Walter en Wouter dansen even verder zonder muziek)

Walter: Maar jij stopt al. Het begon nu juist zo gezellig te worden.

Beatrijs: Jij vroeg toch maar een klein stukje.

Walter: Ja, maar toch mag je verder doen. Misschien een van je andere specialiteiten of heb je die niet?

Beatrijs: Mijn andere dans specialiteit kan ik hier niet doen. Ik heb mijn attribuut hier niet.

Walter: Attribuut?

Beatrijs: Een paal.

Walter: Een paal? Hoe bedoel je?

Beatrijs: Ik heb vroeger nog aan paaldansen gedaan.

Wouter: Waaw! Paaldansen! Mijn papa kan daar uren naar kijken.

Beatrijs: Dan heeft uw papa geluk dat hij hier niet is. Want ik heb hier geen paal.

Walter: Ik zal voor paal spelen. Komaan laat zien wat je in je mars hebt.

(Walter gaat in het midden van het podium staan)

Sofie: De paal staat klaar. Schol.

(Beatrijs kijkt Walter aan)

Walter: Komaan, zet de muziek op en dans.

Wouter: Mijn papa zou zeggen. Komaan wulpse meid: Dans en kruip op de paal.

(Beatrijs zet weer wat muziek op en gaat naar Walter om haar act te beginnen. De act is komisch en bij momenten wat gewaagd. Kledingstukken van Walter vliegen in het rond. Wouter heeft er ook plezier in. Tijdens de show van Beatrijs komt Nicole binnengewandeld. ze bekijkt het hele gebeuren. Beatrijs en Walter hebben haar niet in de gaten en doen verder met de act. Sofie heeft Nicole wel zien binnen komen. Zij gaat stilletjes naar het altaar om de muziek af te zetten.)

Walter: (kijkt naar Sofie) Waarom zet je nu die muziek af? Het begon juist zo plezant te worden.

(Beatrijs merkt dat Nicole is binnen gekomen en doet teken naar Walter. Die draait zich om en kijkt zijn vrouw aan. Er valt een ijzige stilte. Beatrijs raapt haar kleren op en gaat tot achter het altaar. Sofie gaat terug aan tafel zitten)

Nicole: (Haalt een brooddoos tevoorschijn.) Ik zag uw fiets hier staan. Ik kom uw boterhammen brengen.

Walter: (Doet ondertussen terug zijn kleren aan) Het is niet wat je denkt.

Nicole: Je was ze vergeten te maken.

Walter: Wij waren aan het dansen.

Nicole: Ik heb er 2 met Choco gemaakt en 2 met kaas.

Walter: Van dansen krijg je warm.

Nicole: Het is volkorenbrood, dat eet je graag.

Walter: Het zal niet meer gebeuren. Ik beloof het.

Nicole: Ik heb de korstjes eraf gesneden, want van korstjes krijg je borstjes.

(Walter gaat naar Nicole de brooddoos aannemen)

Walter: Bedankt.

(Nicole draait zich om en gaat naar de buitendeur.)

Nicole: Tot vanavond. Dan maak ik gekookte patatjes met spruitjes en worst. uw lievelingseten.

(Nicole gaat naar buiten en Walter gaat naar het altaar)

Walter: Verdomme hé.

Beatrijs: Je moet niet vloeken, uw vrouw was poeslief. Ik had eerlijk gezegd iets anders verwacht.

Sofie: Ik ook.

Walter: Die was niet poeslief, die was razend kwaad.

Wouter: Dan heb jij mijn mama nog niet tegen gekomen. Die kan kwaad worden. Wat zeg ik: Mega kwaad.

Walter: Deze avond weer geen eten op tafel en een hele week beeld zonder geluid.

Beatrijs: Geen eten? Ze gaat voor u koken en dan nog uw lievelingseten. Dat is de liefste vrouw van de hele wereld.

Walter: (kijkt iedereen aan) Ik lust geen gekookte patatjes met spruitjes en worst. Met andere woorden, ze zei gewoon, trek uw plan deze avond.

Sofie: Ik lust ook geen worst.

Beatrijs: Worsten? Ik zou er elke dag wel een willen. Het is al zo lang geleden.

Walter: Wat moet ik nu doen?

Beatrijs: Het enige wat jij moet doen is nu naar uw vrouw gaan en het terug goed maken. Er is hier niets gebeurd dat niet mag.

Sofie: Goed gesproken. Dat had ik 5 jaar geleden ook moeten doen, dan was ik nu niet zo ongelukkig.

Beatrijs: En kroop je niet in de drank.

Sofie: Dat is om mijn verdriet te verzachten. (Heft haar glas omhoog) Een geluk dat ik mijn witje nog heb.

Beatrijs: Wat is er 5 jaar geleden gebeurd?

Sofie: Daar heeft niemand zaken mee.

Walter: Wij willen alleen maar helpen.

Sofie: Laat mij gerust en maak dat je bij je vrouw bent.
(Walter gaat naar de buitendeur)

Walter: Dat is goed, ik ben weg maar doe mij 1 plezier. Zoek hulp!

(Walter af buitendeur. Hij neemt zijn brieven tas mee.)

Beatrijs: Hij heeft gelijk Sofie. Je moet hulp zoeken. Je bent verslaafd aan de drank en dat daar, wat voor je staat, is geen oplossing. Er zijn al zoveel levens kapotgegaan aan de drank. Je zal zo geen nieuwe relatie vinden en altijd ongelukkig blijven.

Sofie: (gaat naar Beatrijs) Wie zegt dat ik een nieuwe relatie wil.

Beatrijs: Je bent een mooie jonge vrouw en een verstandige. Werp je leven niet weg. Zoek professionele hulp en word terug de echte Sofie.

Sofie: (boos) De echte Sofie is al 5 jaar dood en de Sofie die ik nu ben zal blijven leven zolang mijn Witje het wil.

Beatrijs: Maar Sofie....

Sofie: (invallen) Zwijg er nu over. Bemoei je met je eigen leven en laat mij met rust. (gaat terug zitten)

Beatrijs: Ok. Ik zwijg al. (tot Wouter) Wouter, moet jij niet naar 't hoog zaal alles gaan klaar maken?

Wouter: Ik durf niet naar boven gaan. Ik heb echt hoogtevrees. (Neemt adem en spreekt zichzelf moed in) Komaan Wouter, alles voor de show. Maak u klaar voor op antenne te gaan.

Beatrijs: Het is langs daar. (wijst naar deur hoog zaal)

(Wouter af en Beatrijs ruimt wat op. Er valt een stilte. Even later komt zuster Clementine op)

Clementine: (blij) Beste mensen, ik heb groot nieuws.

Beatrijs: Zuster, je straalt. Wat is er gebeurd?

Clementine: Onze Lieve Heer is tot mij gekomen.

Beatrijs: Proficiat.

Clementine: Ik ben in blijde verwachting.

Sofie: (Neemt haar glas wijn) Dat moet gevierd worden. Schol!

Beatrijs: Ben jij in verwachting van Onze Lieve Heer?

Clementine: Nee, natuurlijk niet. Onze Lieve Heer heeft het teken gegeven dat de bevalling nabij is. Het gaat vandaag nog gebeuren.

Beatrijs: Maar iemand moet u toch Allee, hoe moet ik het zeggen.

Clementine: Ik luister.

Sofie: Geholpen hebben.

Clementine: Natuurlijk, alleen kan ik dat toch niet. Dat kan niemand.

Sofie: Ja, ook in het klooster worden ze normaal opgevoed.

Clementine: Juffrouw Sofie, Denk je soms dat ik achterlijk ben? Dat ik niet weet wat ik wel en niet, alleen kan!

Sofie: Nee, nee, ik ben alleen wat verschoten. Ik had niet verwacht dat jij iets ging verwachten.

Beatrijs: Zuster, neem mij niet kwalijk maar ik ben nieuwsgierig naar de persoon die u ... geholpen heeft. (vlug) Maar als je niet wil, hoeft je het niet te zeggen.

Clementine: Natuurlijk wil ik dat zeggen, daar is toch niets verkeerd aan. Broeder Jacob heeft mij geholpen.

Beatrijs: Broeder Jacob?

Sofie: Slaapt die niet?

Clementine: Nee, die slaapt niet. Hij heeft mij geholpen in zijn kamertje. 9 maanden geleden. (Beatrijs en Sofie zwijgen en kijken Clementine strak aan) Heb ik iets verkeerd gezegd?

Beatrijs: Eu, neen. (vlug) Iets drinken zuster Clementine?

Clementine: Neen, dank u. Ik kom maar even in en uit. Ik heb een afspraak met Broeder Jacob. Hij gaat mij helpen met de geboorte van mijn kind. Tot ziens.

(Zuster Clementine gaat naar buiten)

Beatrijs: Er bestaat ergens een toneelstuk en dat noemt baby in het klooster. Maar dat zoiets werkelijkheid ging worden, hier in ons dorp, dat had ik ook niet verwacht.

Sofie: (drinkt nogmaals van haar glas) Je zou ervan beginnen te drinken.

Beatrijs: Zo precies dat jij anders niet drinkt.

Sofie: (voor zich uit) Ik zie zuster Clementine het al zeggen tegen Broeder Jacob.

Beatrijs: Wat?

Sofie: Gaan met die banaan.

(De buitendeur gaat open en Pater Paulo komt op.)

Paulo: O, goeie more, ek het nie verwag dat iemand hier sal wees nie.?

Beatrijs: Jawel, kom maar binnen. Kan ik u helpen met iets?

Paulo: Nee, ek is 'n bietjie oorweldig deur dit alles te sien.

Beatrijs: Natuurlijk, dat begryp ik. U kan natuurlik niet weten dat het hier een praathuis is.

Paulo: Nee, dit was voorheen 'n kerk. Ek het hier besoek. Maar kan ek myself eers voorstel? Ek is Paulo, die nuwe sub-pastoor uit Afrika.

Beatrijs: Bent u pater Paulo? Komt u voor de officiële opening?

Paulo: Ek kom hier aan die werk. Menheer Pastoor het my gevra om hier te verfris.

Beatrijs: Oprissen? Hier? Dat kan niet! (wijst) Of bedoel je in het kerkgedeelte, in de bidplaats, hierachter?

Paulo: Ja, ek moet daar wees. Ek sal dit dadelik ondersoek.

(Paulo af via deur kerkgedeelte)

Beatrijs: Dat is een rare man.

Sofie: Daar maak ik toch geen onderpastoor van.

Beatrijs: Het is wel een wel een knappe. Hij zou het mij geen 2 maal moeten vragen.

Sofie: Je gaat toch niets beginnen met iemand van de kerk.

Beatrijs: Dat voel je toch niet.

(Wouter op via hoog zaal. Hij heeft een draagbare microfoon bij)

Beatrijs: Wouterke, je komt als geroepen.

Wouter: Oei, ik heb niets gehoord.

Beatrijs: Wat heb je niet gehoord?

Wouter: Dat je mij riep. Mijn mama zegt nochtans dat ik goede oren heb.

Sofie: Er is een mirakel gebeur.

Wouter: Ik dacht dat die enkel in Lourdes gebeurde.

Beatrijs: Hier ook.

Wouter: En wat is het mirakel?

(Op dat ogenblik komt pater Paulo op via deur kerkgedeelte)

Paulo: Wat is dit alles daar? Daar is baie werk.

Beatrijs: Dat kan toch niet. Ik heb vorige week nog alles opgeruimd.

Paulo: Dit word skoongemaak, maar iets moet dringend gedoen word oor die binneland. Dit moet 'n moderne kerk word.

Beatrijs: Dat hoeft toch niet.

Paulo: Jy besluit nie daarvoor nie. Dit is 'n saak vir die kerkfabriek.

Beatrijs: De kerkfabriek moet dit dan toch nog eerst goedkeuren.

Paulo: Goedkeur? Daar is geen tyd daarvoor nie. Ek gaan dadelik na die rand om my werk te kry en begin dadelik.

Beatrijs: Vraag dan tenminste mijnheer pastoor zijn goedkeuren.

Paulo: Hy sal saamstem. Ek sal daarvoor sorg.

(Paulo af via buitendeur)

Wouter: Is dat het mirakel?

Beatrijs: Nee, dat is de nieuwe onderpastoor uit Afrika. En als je het mij vraagt, geen gemakkelijke.

Sofie: Maar volgens u toch een knappe.

Beatrijs: Al veel minder als daarstraks.

Wouter: Als de onderpastoor niet het mirakel is. Wat dan wel?

Sofie: Zuster Clementine is in verwachting.

Wouter: Waaw! Echt?

Beatrijs: Ja, ze verwacht een heilig kindje.

Wouter: Waaw!

Beatrijs: Dus je hebt al een primeur voor in uw radioprogramma.

Wouter: Waaw! Jawadde! Binnenkort een nieuw kindje jesus. Zuster Clementine is in verwachting. Hebben jullie het zien maken?

Sofie: Nee, daar mochten we gelukkig niet bij zijn.

Wouter: Weten jullie dan toevallig wie de verwerker is?

Beatrijs: De Verwerker? Je bedoelt, de verwekker?

Wouter: Wel ja, diegene die de kabel in het stopcontact gestoken heeft.

Sofie: (lacht) Wat een uitdrukking.

Wouter: Ik weet niet hoe ik het anders moet zeggen. Mijn mama zegt altijd, een jongen heeft een kabel en een meisje een stopcontact en samen maken ze verbinding. Hoe? Dat weet ik niet!

Beatrijs: (lacht) Om met uw woorden te antwoorden. De kabel was van broeder Jacob.

Wouter: Waaw! Echt? Hebben broeders ook een kabel? Dat wist ik niet.

Sofie: Toch wel.

Wouter: Maar die mogen dat toch niet gebruiken van de kerk?

Beatrijs: Toch doen ze het.

Wouter: Dat zijn straffe mannen.
(Walter komt op via buitendeur met een koffer)

Beatrijs: Walter, wat is er?

Walter: Wat er is? Wat denk je? Ik had verdomme nooit naar jullie mogen luisteren.

Beatrijs: Toch niet buiten gesmeten?

Walter: (gaat naar het altaar) Nee, ik heb voor de grap een koffer bij. Natuurlijk buiten gesmeten. Het was oorlog thuis. Eerst omdat ik staak en dan voor dat dansje.

Beatrijs: Wat ga je nu doen? Heb je alles uitgelegd aan uw vrouw?

Walter: Ja, natuurlijk! Maar ze wil niet luisteren. Ze luistert nooit als ik iets zeg.

Beatrijs: Wil je dat ik eens met haar ga praten?

Walter: Nee, dat helpt toch niet. Ze is veel te koppig. Geef maar een goed pintje en geef onze dj van de radio ook maar iets.

Sofie: Vergeet je niet iemand? Of heb ik een houten kop?

Walter: Jij hebt al genoeg met je flessen wijn. Trouwens, je zou beter stoppen met drinken.

Sofie: (tilt haar glas op) Ja, pa!! Schol!!

Beatrijs: Wouter. Wat moet het voor u zijn?

Wouter: Terug een glas mager melk als het kan.

Beatrijs: Waarom drink jij mager melk?

Wouter: Omdat het een weekday is. Ik mag van mijn mama alleen in het weekend iets anders drinken. Dan drink ik volle melk.

(Beatrijs schenkt een glas melk uit en geeft ze aan Wouter)

Ik heb een microfoon bij voor de burgemeester en mijnheer pastoor. Hier kunnen ze hun toespraken mee houden. Ik heb gezien dat er 2 boxen staan op het kerkplein en hierbinnen staat er een, dus, iedereen zal de opening kunnen volgen, zelfs al luisteren ze niet naar de radio.

Sofie: Goed bezig Wouterke. Daar drinken we op. Schol!

Wouter: Mijnheer de postbode, bedankt voor het drankje maar de plicht roept.

(Wouter terug af via deur hoog zaal)

Walter: Mijn liefste Bea, mag ik deze nacht niet bij u blijven? En de dagen erna?

Beatrijs: Hoe bedoel je? Hier? In de kerk?

Walter: Nee, hier niet. Bij u thuis. Ik ben nu toch vrijgezel. Vanaf nu sta ik open om mijn liefde voor u te ontvangen.

Beatrijs: Geweldig mooi aanbod.

Walter: Dat vind ik ook, mijn tiggertje met het mooie balkon.

Beatrijs: Er zijn wel enkele problemen.

Walter: Dat lossen we wel op, mijn beertje.

Beatrijs: Ten eerste: Ik sta niet open. Ten tweede: Ik ben uwe dierentuin niet.
Ten derde: Ik zorg zelf wel voor mijn balkon.

Walter: Maar ik zal een goede man voor u zijn?

Beatrijs: Luister Walter, jij bent mijn type niet en je kan het beter goed maken met je vrouw. Hier is uw pint.

Walter: Het is al goed. Ik heb het begrepen.

Wouter: (door de boxen) Microtest, 1,2,3. Ja, test. Ok.

Walter: Ik zal eens kijken of er al volk staat op het kerkplein.
(Walter af via buitendeur. Hij komt zeer snel terug op)
Het is niet waar! Kom zien, want je gelooft het anders toch niet.

Beatrijs: Wat gebeurt er?

Walter: Zuster Clementine is daar met een kinderwagen.

Sofie: Een non met een voiture. Daar moeten we op drinken. Schol!
(Zuster Clementine komt binnen met een grote glimlach)

Clementine: Beste mensen, het is gebeurd.

Sofie: Dat zeggen ze in de slimste mens ook.

Beatrijs: Zuster, vooruit, hou ons niet langer in spanning. Vertel ons alles.

Clementine: Wel, zoals jullie kunnen zien, ben ik bevallen. Dit met de goedkeuring van Onze Lieve Heer, met de goedkeuring van de heilige maagd Maria, met de goedkeuring van paus Franciscus, met de goedkeuring van mijnheer Pastoor, met de goedkeuring van Moeder-Overste, met de goedkeuring van Vader-abt en ten slotte met de goedkeuring van de maker van het product, Broeder Jacob.

Walter: Noem jij jouw kleine, een product?

Clementine: Natuurlijk. Hoe anders? Ik ben vooral gelukkig dat alles volgens plan verliep.

(Plots weerklinkt er een jingle door de boxen. Het radioprogramma start)

Stem: U luistert naar Radio Slager. (muziek) Nu is het tijd voor uw wekelijkse afspraak met Dj Wouter en het programma “Leuke deuntjes bij de beenhouwer” (muziek)

Wouter: (door de boxen) Een zeer goede dag beste luisteraars en in het bijzonder mijn mama en papa. Fijn dat jullie er weer bij zijn voor een nieuwe aflevering van “Leuke deuntjes bij de beenhouwer”. Het wordt vandaag een heel speciale uitzending. We zijn te gast in onze kerk “De Heilige Maagd”. Er staat hier veel te gebeuren maar beginnen doen we met een plaatje van Jimmy Frey.

Nota auteur: De liedjes die worden aangekondigd zijn niet te horen in de voorstelling. Tenzij heel stil. Men mag zeker de dialogen niet verstoren.

Beatrijs: Komaan zuster, vertel verder.

Clementine: Dus, zoals ik al zei, ik ben bevallen met de goedkeuring van Onze Lieve Heer, met de goedkeuring van ...

Walter: (invallen) ...Je gaat toch niet alles herhalen? Dan zitten we hier vanavond nog.

Beatrijs: Maar zwijg nu toch!

Sofie: Mannen! Een vergif! Dat ras hadden ze nooit mogen uitvinden.

Beatrijs: Ze zijn maar voor 1 ding goed.

Sofie: Zelfs dat niet.

Beatrijs: Zuster, het is aan u.

Clementine: Wel, eu, waar was ik gebleven...

Wouter: (door de boxen) Het is toch altijd leuk om een nummertje van Jimmy Frey te horen. Zoals ik daarstraks al zei, staat er hier veel te gebeuren in onze dorpskerk. Er is de officiële opening van ‘t praathuis met toespraken van de burgemeester en mijnheer pastoor. Maar eerst hebben we een grote primeur. Zuster Clementine is in onze kerk aangekomen en zij heeft groot nieuws. Daarom beste luisteraars praat ik nu met haar. Zuster, Je mag de microfoon nemen die op het altaar ligt!

(Beatrijs gaat de microfoon naar Zuster Clementine brengen)

Clementine: (Neem de microfoon en kijkt naar boven) Oooh, Onze Lieve Heer roept mij.

Wouter: (door te boxen) Dag Zuster, ik ben blij dat u even tijd maakt voor onze radio.

(Iedere maal als Clementine in de microfoon praat kijkt ze naar boven)

Clementine: Het genoeg staat aan mijn kant, lieveheer.

Wouter: (door te boxen) U heeft iets speciaals te melden?

Clementine: Inderdaad, na 9 maanden wachten en na de goedkeuring van u, lieveheer, mag de hele wereld het weten. Ik heb samen met broeder Jacob een kindje gemaakt.

Wouter: (door de boxen) Een kindje maken met een broeder en dat in een klooster, dat is toch op zijn zachts gezegd, niet alledaags.

Clementine: Vind u dat, lieveheer? Kijk naar de andere kloosters en abdijen. Overal hebben ze kinderen.

Wouter: (door de boxen) Wat een serieuze bekentenis dat u doet, Zuster Clementine. Ja, beste luisteraars, u hoort het, niet radio 1 of Q Music maar radio Slager heeft hier de grote primeur. Er zijn dus kinderen in kloosters en abdijen in België. Nog een laatste vraag Zuster, wou jij een kindje of was het broeder Jacob die, hoe zal ik het zeggen... met het idee afkwam.

Clementine: Ik was het, lieveheer. Ik wou dolgraag een kindje en had er al zoveel boeken over gelezen. Maar ik kon het niet alleen. Verstaat u mij?

Walter: Zeker en vast.

Clementine: (tot Walter) Ik vroeg het aan onze lieveheer.

Wouter: (door de boxen) We hebben het begrepen, zuster. Maar hoe bent u nu te werk gegaan?

Clementine: 9 maanden geleden ben ik stiekem naar het kamertje van broeder Jacob gegaan en heb ik hem gevraagd of hij het met mij wou doen. Hij was er direct voor gevonden en de rest is geschiedenis.

Wouter: (door de boxen) Mogen wij het resultaat van uw samenwerking met broeder Jacob zien?

Walter: Dat is nu proper gezegd.

Clementine: Natuurlijk! Ik hoop alleen maar dat mijn kindje op iets trekt.

Wouter: (door de boxen) Beste Luisteraars, het moment is aangebroken. Zuster Clementine zal nu haar kind tonen aan de wereld en we gaan het live meemaken. Is het een jongen of is het een meisje?

Clementine: (kijkt nog steeds naar boven) Lieve Heer! Wat zegt u nu? Een jongen of een meisje?

Sofie: Is er nog iets anders?

Wouter: (door de boxen) We gaan nog wat tromgeroffel laten horen, dan komen we in de juiste sfeer voor dit grote moment.

(We horen tromgeroffel)

(door de boxen) En het kindje van Zuster Clementine is een ...

(op dat ogenblik vliegt de buitendeur open en Bert stormt binnen. Hij heeft een kous over zijn hoofd en zwaait met een revolver)

Bert: Handen omhoog! Dit is een overval!

(Iedereen behalve zuster Clementine handen omhoog.)

DOEK

Bedrijf 2:

(Bij het begin het 2de bedrijf is de situatie hetzelfde als bij het 1ste bedrijf.
Bert staat te zwaaien met zijn revolver)

Bert: (kijkt naar Clementine) Ik zei: Handen omhoog!! En dat geldt ook voor de medewerkers van kerk!!

Clementine: Excuseer, Ik was naar mijn kindje aan het kijken.

Beatrijs: Mijnheer, hier kan je niets komen stelen.

Bert: Dat weet ik, maar ik kan niet anders.

Beatrijs: Hoe bedoel je?

Bert: De bank hier wat verder is dicht.

Walter: Dat is waar. Die is verleden week verhuist.

Bert: Dat wist ik niet.

Beatrijs: Wij wisten ook niet dat je de bank wou overvallen.

Sofie: Anders hadden we wel eens gebeld. Schol.

Wouter: (door de boxen) Ja, beste luisteraars, jullie zijn nu opeens getuige van een overval. Hoort dit bij de show van onze burgemeester of is het bitterende ernst. Straks krijgen jullie meer informatie maar eerst nog een leuk deuntje van Willy Sommers.

Bert: Wat is dat? Wie spreekt er daar?

Clementine: (kijkt naar boven) Dat is onze lieveheer.

Beatrijs: Dat is Wouter van de plaatselijke radio. Hij is aan het uitzenden vanop het hoog zaal.

Bert: Dan zal ik er eens naartoe gaan. (kijkt iedereen aan) Jullie blijven allemaal hier. Als er iemand van jullie verdwijnt dan schiet ik dat radio mannetje aan flarden. Begrepen? (Stilte) Ik zei begrepen?

Beatrijs: Ja, begrepen. We zullen hier blijven.

(Bert gaat naar de deur van de sacristie)

De deur is ginder.

(Beatrijs wijst de juiste deur aan)

Bert: Dank u.
(Bert af deur hoog zaal)

Walter: En nu?

Beatrijs: Niets, naar hem luisteren. Wat kunnen we anders doen?

Clementine: Bidden!

Walter: Hoe? Bidden?

Sofie: Met de woorden die Jezus ons gegeven heeft. Schol.

Clementine: Inderdaad, als we bidden tot God, dan weet hij dat we vol liefde voor hem zijn en dan zal hij ons beschermen tegen het kwaad. Het kwaad dat nu bij Onze Lieve Heer is. (kijkt naar boven)

Sofie: Zuster, daarboven is Onze Lieve Heer niet. Om het met uw woorden te zeggen. Daarboven is apostel Wouter.

Walter: We moeten hulp gaan zoeken en de politie verwittigen.

Beatrijs: Nee, te gevaarlijk. We zullen wel zien hoe het loopt.
(Clementine gaat met haar kinderwagen naar de sacristie)

Clementine: Ik zal met mijn kindje in de sacristie gaan bidden. Laat ons hopen dat het allemaal goed komt.
(Clementine af via sacristie)

Walter: Onze vader die in de hemelen, (stopt even) onze vader die in de hemelen, (stopt even) onze vader die... eu ...ik weet het niet meer.
(De deur gaat open en Pater Paulo komt binnen; Hij heeft een kruiwagen bij met daarin allerhande werkgerief zoals, hamer, beitel, schop. Hij is namelijk van plan om de vloer uit te breken.)

Beatrijs: Wat heb jij allemaal bij?

Paulo: My werk gerief. Of het jy gedink ek gaan die vloer met my hande breek?

Beatrijs: Wat ga jij doen? De vloer uitbreken?

Paulo: Jy het my reg verstaan. Ek gaan nie twee keer sê nie. Ek gaan ook die altaar breek en die kansel daaragter.

Beatrijs: Dat mag niet! Dat is het altaar voor de misvieringen. Die preekstoel mag ook niet weg. Dat is de originele uit 1505.

Paulo: 2 altare en 2 kansels in 1 kerk is te veel.

Beatrijs: Deze kerk is in 2 verdeeld. Dit is het praathuis en daar is de bidplaats.

Walter: Weet mijnheer pastoor wat je allemaal van plan bent?

Paulo: Mnr Pastoor het my gevra om die kerk mooi te maak en dan sal ek dit doen.

Walter: Dat is geen antwoord op mijn vraag.

Paulo: Jy het 'n antwoord ontvang en jy moet nie inmeng met hierdie saak nie.
(Paulo gaat naar de deur van het kerkgedeelte)

Walter: We zullen het zo dadelijk naar Mijnheer Pastoor zelf vragen.

Paulo: Mnr Pastoor kom nie hier nie.

Beatrijs: Waarom niet? Het is de officiële opening. Hij moet komen.

Paulo: Mnr Pastoor het op reis gegaan.

Beatrijs: Wat? Dat kan niet!

Paulo: Tog is dit so. Nou moet ek voortgaan om te werk.
(Paulo af via kerkgedeelte)

Beatrijs: En nu?

Walter: Ik weet het niet.

Sofie: We zullen nog eens drinken, dat is altijd goed. Schol.

Walter: Voor eenmaal heb je gelijk. Bea, geeft nog maar een pintje.
(Beatrijs schenkt een pint voor Walter)

Beatrijs: Ik ga toch maar eens naar mijnheer pastoor bellen. Ik vertrouw die nieuwe onderpastoor niet. (Beatrijs neemt haar gsm) Er is iets dat niet klopt.

Wouter: (door de boxen) Dit was Willy Sommers met "Als een leeuw in een kooi". Een prachtig nummer van een icoon van de Vlaamse muziek. We hebben ondertussen bezoek gekregen, hier op het hoog zaal van onze kerk. Goedendag mijnheer de overvaller.

Bert: (door de boxen) Goedendag. In normale omstandigheden zou ik zeggen: Zeg maar Bert. Bert Brusselmans. Maar, we zijn nu live op de radio zeker?

Wouter: (door de boxen) Inderdaad en er staan ook grote boxen op het kerkplein. Dus iedereen kan u horen.

Bert: (door de boxen) Dan heb ik liever dat u mijn naam niet zegt.

Wouter: (door de boxen) Dat komt in orde Bert Brusselmans.

Bert: (door de boxen) Bedankt.

Wouter: (door de boxen) Zo dadelijk praten we verder maar eerst nog een leuk deuntje.

Beatrijs: Ik kan hem niet bereiken.

Sofie: Dan is hij misschien toch op reis.

Beatrijs: Ik moet het weten. Ik ga die Paulo aan de tand voelen.

Sofie: Alleen zijn tand. Nergens anders aankomen.

Walter: Want dat mag niet van de kerk.

(Beatrijs af via kerkgedeelte. Walter gaat achter het altaar staan)

En hier staat nu de nieuwe gerant van De Heilige Maagd.

(De buitendeur gaat open en de burgemeester komt binnen)

Ward: Wat is dat hier allemaal? Ik hoor zoveel op de radio. Waar is die overvaller?

Walter: Op het hoog zaal bij dj Wouter.

Ward: Hebben jullie de politie al gebeld?

Walter: Als we dat doen, gaan we eraan.

Ward: Waar is Beatrijs?

Walter: Die is in het kerkgedeelte.

Sofie: Ze is een praatje aan het maken met de nieuwe onderpastoor.

Ward: Hebben we dat ook al? Daar weet ik niets van.

Wouter: (door de boxen) Dit was Dana Winner met “De oude man en de zee”. Bij ons geen oude man maar een overvaller die in het dagelijks leven Bert Brusselmans noemt maar nu niet mag vernoemd worden met zijn naam. Zo is het toch?

Bert: (door de boxen) Inderdaad, mijnheer van de radio.
(Beatrijs komt op via het kerkgedeelte)

Beatrijs: Wie dat we hier hebben. De enige echte burgemeester Ward Van Bever.

Ward: Wat is hier allemaal aan hand? Een overvaller, een nieuwe onderpastoor.

Beatrijs: Ja, er zijn hier veel zaken die niet kloppen.

Ward: Dat dit nu moet gebeuren. Op deze speciale dag.

Wouter: (door de boxen) Mijnheer de overvaller, waaraan hebben we uw komst te danken?

Bert: (door de boxen) Ik wou helemaal niet naar hier komen. Ik wou de bank overvallen maar die is verhuisd. Ik heb geld nodig.

Wouter: (door de boxen) Hier in de kerk kan je dat toch niet vinden. Hoe kunnen we u helpen? Een benefiet?

Bert: (door de boxen) Door geld te geven en veel geld. Binnen het uur moet ik 30000 € hebben, zo niet vallen er hier slachtoffers. Ik hou iedereen gegijzeld en denk eraan. Geen politie!

Wouter: (door de boxen) Dat is klare taal. Bedankt mijnheer de overvaller. Zo beste luisteraars, dit wordt hier waarschijnlijk nog een leuk uurtje radio. Ik kijk er naar uit. Het volgend plaatje draag ik speciaal op aan onze overvaller. De Strangers met “Bij de rijkswacht”.

Ward: 30000€. Die man is gek.

Sofie: Dan mag hij in de politiek. Schol.

Ward: Waar moeten we dat gaan halen?

Walter: Ja gaat ons toch niet vertellen dat je dat bedrag niet kan vinden?

Ward: Ja, eu nee. We mogen toch niet direct toegeven aan een overvaller.

Beatrijs: Dan moeten we ons laten afmaken?

Ward: Natuurlijk niet.

(Walter geeft Ward een whisky. Ward gaat aan een tafel zitten)

Walter: Hier, een whisky, dat is goed voor een politieker. Laat het smaken.

(Sofie heft haar glas nog maar eens op)

Sofie: Schol!

Ward: Dank u. Dat zal goed doen. (drinkt) Ooh, precies een engeltje dat op mijn tong pist.

Walter: Dat voel je lopen zeker. Ik heb mezelf ook eentje ingeschonken. (Walter gaat bij Ward zitten en drinkt) Ooh, inderdaad, dat doet goed. Dat smaakt naar meer.

Ward: Mijn gedacht. Doe ze nog maar eens vol.

Beatrijs: In plaats van te drinken, zouden we niet beter eens nadenken hoe we onze overvaller kunnen verschalken.

Ward: Eerst nog een whisky. Op 1 been kan je niet blijven staan. Geef de postbode ook nog eentje.

Willy: Ik denk dat ik de volgende maal op u ga stemmen.

(Beatrijs zorgt voor de drankjes. Ondertussen komt Bert terug binnen)

Bert: Wie dat we hier hebben. Mijn goede vriend Ward Van Bever. Jij bent de persoon die ik nodig heb.

Ward: Ik denk het niet.

Bert: Waarom denk jij dat niet?

Ward: Al ben ik burgemeester, Ik kan zomaar geen 30000€ geven.

Bert: Ah ha, de radio heeft zijn dienst al bewezen.

Ward: Ik zou niet weten waar ik het moet halen.

Bert: Niet rond de pot draaien, daar hou ik niet van. (duidelijk) Ik wil geld!

(Beatrijs geeft Ward en Walter hun drankje)

Beatrijs: Stop even jullie onderhandelingen en drink eerst eens.

(Bert neemt het drankje af van Ward en drinkt het in 1 maal leeg. Daarvoor doet hij de kous even omhoog. Hij begint hevig te hoesten. Hij

is duidelijk niet gewoon om whisky te drinken. Beatrijs en Walter snellen naar hem om op zijn rug te kloppen.)

Walter: Klop op zijn rug!

Beatrijs: Bert, komaan! Wat heb je?

Ward: Wat hij heeft? Hij is niet gewoon om te drinken. Je moet mensen laten drinken die dat kunnen.

Sofie: Zo is dat! Schol.

Beatrijs: Help liever in plaats van met deze arme man te lachen.

Ward: Arme man! Dat is een overvaller.

Walter: We zullen zijn kous even van zijn hoofd doen.

Sofie: Ik weet niet of je het weet, maar dan is hij wel herkenbaar.

Beatrijs: Dat vindt den Bert niet erg.

Walter: Die blijft maar hoesten.

Wouter: (door de boxen) Bij de rijkswacht. Een nummertje van de Strangers. Ja, beste luisteraars, het gaat er hier hevig aan toe in De Heilige Maagd. Als ik vanop het hoog zaal naar beneden kijk zie ik dat men de overvaller aan het overmeesteren is. Zou er dan nu al een ontknoping komen aan deze gijzeling? Straks meer hierover. Eerst een deuntje van de grote Wally, Eddy.

Walter: Wat zegt die nu? We zijn hem aan het redden. Niet overmeesteren.

Beatrijs: Hij komt er bijna door. Het komt goed.

Ward: Dat is spijtig. Ik dacht juist te bellen naar een begrafenisondernemer.

Bert: (hoest nog een beetje) Ok, het gaat. Oooh, wat was dat? Ik dacht dat ik ging sterven.

Ward: Zo vlug sterf je niet. Onkruid vergaat niet.

Bert: (tot Beatrijs en Walter) Bedankt om me te helpen.

Walter: Dat is graag gedaan. (Walter gaat terug zitten)

Bert: Als dank zal ik mijn goed hart eens laten zien. Ik doe 100€ af van mijn prijs.

Ward: Geweldig. Nog 29900€. Weet je nog zoiets belachelijk?

Bert: Belachelijk! Zorg maar dat het geld er is. Je hebt nog 50 minuten.

Beatrijs: Hier uw kous.

Bert: Dank u. Nu kan ik me terug onherkenbaar maken.

Walter: We zullen doen alsof we niets gezien hebben.

(Bert gaat aan het altaar staan. Clementine komt op via sacristie)

Clementine: Wat is dat lawaai hier?

Sofie: We hebben den overvaller gered.

Beatrijs: Hij was aan het stikken en we hebben hem erdoor gekregen.

Clementine: Dankzij God.

Walter: Nee, dankzij Bea en mij.

Clementine: Ik denk het niet. Ik ben al de hele tijd aan het bidden en daardoor geeft God ons de kracht die we nodig hebben om te overleven.

Walter: Geloof je dat nu zelf?

Clementine: Waarde Walter, De kracht van het gebed is gestoeld op de zekerheid dat God naar ons luistert. Dat komt omdat bidden tweerichtingsverkeer is tussen ons en God de vader. We zullen altijd een antwoord ontvangen op onze gebeden! En vandaag was het antwoord de redding van de overvaller. We moeten begrijpen dat de kracht niet terugkomt in woorden maar in daden. De kracht komt telkens van God die zijn herders overal ziet en hoort! In dit geval ben ik de herder die om hulp roept in een gebed. God hoorde mij en kwam direct in actie door zich in het lichaam van u en Beatrijs te nestelen. Ja, God zit in ons en is in staat om veel te doen en te verwezenlijken. God en Jezus Christus zullen er altijd en eeuwig zijn. Amen!!

Sofie: Zo is het! Schol!

Bert: (kijkt naar boven) Bedankt God.

Clementine: Mijn beste overvaller, is er nog iets wat God voor u kan doen?

Bert: Heeft God geen 29900€?

Clementine: Ik zal tot hem bidden en wees gerust, mijn beden zullen aanhoort worden.

Ward: Kunnen we niet onderhandelen?

Bert: Er valt niet te onderhandelen. Ik wil 29900€.

Walter: Ik wil me niet moeien, maar hoe denk je met dat geld hier weg te komen?

Ward: Waarschijnlijk wil je ook nog een vluchtauto?

Bert: Nee, een fietspomp.

Ward: Wat?

Beatrijs: Een fietspomp?

Bert: Ik heb gemerkt dat mijn banden nogal plat staan en als ik dan straks met al dat geld rustig naar huis rij dan geraak ik niet zo goed vooruit.

Beatrijs: Als je straks met dat geld vlucht op een fiets dan zal de politie u vlug te pakken hebben. Denk daar goed aan.

Bert: Ik kan hard rijden. Verschiet daar niet van. Trouwens God kan mij altijd nog een beetje helpen.

Clementine: Waarde Bert, ik ben zeker dat God nu al met een plan bezig is.

Ward: Ik zal gaan onderhandelen met mijn collega in de stad. Hij kan daar contact opnemen met een bank. Dat is al dat ik kan doen.

(Ward gaat richting buitendeur)

Bert: Geen politie erbij betrekken of anders gaan al deze lieve mensen eraan.

Ward: Ik zal mijn best doen.

Clementine: Ik heb misschien een ander idee. Moeder-Overste en Vader-Abt hebben wel zoveel geld.

Walter: Is de kerk zo rijk?

Clementine: Ze hebben een aardig spaarpotje.

Ward: Dan ga ik naar het klooster. Waar moet ik zijn?

Clementine: Je kan best ongemerkt naar de kamer van Moeder-Overste gaan.

Bert: Hoe geraakt hij daar?

Clementine: Dat is heel eenvoudig. Je gaat naar het klein poortje naast het klooster. Dan ga je rechtdoor tot aan een deur. Je gaat binnen en je loopt

rechtdoor, aan het einde van de gang naar rechts, op het einde van die gang naar links, dan de trap op naar het 1ste verdiep. Dan rechts, op het einde terug naar links, dan de trap op naar het 2de verdiep. Dan links en op het einde van de gang naar rechts. Dan neem je de trap terug naar 1ste verdiep en dan ga je naar kamer 10 en dan ben je er.

Ward: Eu, ok. Ik zal het wel vinden.

(Ward wil naar buiten gaan)

Clementine: Stop! We moeten eerst van kleding wisselen.

Ward: Wat?

Clementine: Ik zei toch dat je best ongemerkt naar de kamer van Moeder-Overste kon gaan en dat kan je het best doen in mijn habijt.

Ward: Maar...

Bert: (invallen) ...niets te maren. Ga van kledij wisselen in de sacristie.

(Ward en Clementine af via sacristie. De deur van het kerkgedeelte gaat open en Paulo komt op met kruitwagen. Daar liggen vloertegels in)

Paulo: Hier is ek met die eerste vrag.

Beatrijs: Meen je dat nu? Ga jij echt de hele vloer uitbreken zonder dat mijnheer Pastoor daar iets van weet?

Paulo: Ek gaan die kerk opknop. Mijnheer Pastoor het my daardie opdrag gegee. So doen ek dit. Het jy dit?

Beatrijs: Ik kan daar niet mee akkoord gaan.

Paulo: Dit is u probleem. Kan ek nou voortgaan? Dankie.

(Paulo gaat naar de buitendeur)

Bert: Waar ga je naar toe?

Paulo: Ek gaan buite om my kruitwa leeg te maak of het jy iets daaraan?

Bert: Hoe weet ik of jij al dan niet ga terugkomen?

Paulo: My werk is nog nie daar gedoen nie, so ek sal beslis terugwees.

Bert: Ik vertrou u niet.

(Paulo gaat naar Bert)

Paulo: Dit is baie jammer, want ek sal my kruiwa leegmaak. En vat die kous van jou kop af. Jy is belaglik genoeg.

(Paulo af via buitendeur)

Bert: Heb je dat gezien? Die man heeft geen respect voor een overvaller. Ik ben hier de baas. Ik heb hier de touwtjes in handen.

(Wouter komt op via deur hoog zaal)

Wouter: Ik kom nog iets halen om te drinken. Mag ik nog een glas melk?

Beatrijs: Natuurlijk. Halfvolle?

Wouter: Nee, je mag ze helemaal vol doen.

Beatrijs: Ik bedoel, welke soort melk?

Wouter: Diezelfde als daarstraks. Mager melk, als het kan.

Beatrijs: Het komt er direct aan.

(Walter gaat naar de buitendeur)

Bert: Wat ga je doen?

Walter: Eens kijken of er al volk staat op het kerkplein.

(Bert laat revolver zien)

Bert: Terugkomen of deze mensen gaan eraan.

Walter: Ja, ja.

(Bert gaat aan de deur kijken)

Sofie: Hij zal wel terugkomen. Hij kan zijn Bea toch niet missen.

Beatrijs: Hij is getrouwd Sofie en het is zeker mijn type niet.

Wouter: Ben ik jouw type?

Beatrijs: Nee, sorry.

Wouter: Niet erg. Dan zal ik nog maar wat op straat blijven leven.

Beatrijs: Woon jij op straat? Ik dacht dat je nog bij je ouders woonde.

Wouter: Dat is ook zo. Maar mijn mama zegt altijd: Je zal nooit van straat geraken. Je moet een lief zoeken.

(Sofie steekt weer eens haar glas omhoog. Ondertussen geeft Beatrijs een glas melk aan Wouter)

- Sofie: Een lief moet je niet zoeken. Dat kan je kopen in de winkel. Schol!
- Wouter: Echt! Waaw! Tof! (even stilte) In den Aldi?
- Sofie: Ook.
- Wouter: Ik durf geen lief kopen. Ik heb ooit eens een nare ervaring gehad. Dat ging zo. Mijn tante woont in Brussel aan het Noord Station. Dus ik met de trein naar daar. Toen ik uitstapte en te voet verder ging zag ik enkele mooie meisjes staan. Ik dacht: dit is mijn kans. Ik neem een meisje van de straat en dan ben ik zelf ook van de straat. Zogezegd, zo gedaan. Ik sprak er eentje aan in mijn beste Engels en tot mijn grote verbazing was die direct enorm enthousiast. Ik mocht onmiddellijk met haar mee, naar haar thuis, maar toen... (stilte) Ik moet terug naar mijn radio.
- Sofie: Is uw verhaal al gedaan?
- Wouter: Nee, maar ik praat er niet graag over.
- Bert: Dat meisje kleepte u uit en deed rare dingen met u. Was het dat?
- Wouter: (verlegen) Ja.
- Bert: Mij hebben ze ook al zo liggen gehad.
- Wouter: Woont uw tante ook in Brussel?
- Bert: Nee, in Antwerpen. Daar zitten die ook.
- Wouter: Tantes?
- Bert: Nee, Meisjes die rare dingen doen.
- Wouter: Mijn papa vond dat die meisjes plezante dingen deden.
- Beatrijs: Hoe bedoel je?
- Wouter: Nadat die meisjes rare dingen hadden gedaan vroegen ze geld naar mij maar ik had niets bij. Toen heb ik mijn mama opgebeld maar ik kreeg mijn papa aan de lijn en die kwam onmiddellijk het geld brengen. Daarna wandelde ik verder naar mijn tante...
- Beatrijs: Maar uw papa bleef nog even bij dat meisje?
- Wouter: Ja, om wat na te praten over die rare dingen die toch plezant zijn.

(Walter terug op via buitendeur)

Walter: Heel het kerkplein staat vol. Het wordt hoog tijd dat de burgemeester zijn toespraak houdt.

Bert: De burgemeester heeft geen tijd. Hij moet het geld regelen.

Walter: We kunnen die mensen daar toch niet zo laten staan. Er moet iets gebeuren of anders zijn ze terug weg.

Beatrijs: Ik heb een gedacht. Wouter, kan jij in uw radioprogramma mededelen dat we een omhaling gaan doen voor de kerk?

Wouter: Natuurlijk. Voor u doe ik dat met plezier. (Wouter gaat naar de deur van het hoog zaal) Bedankt voor de melk. (af)

Bert: Een omhaling voor de kerk?

Beatrijs: Nee, in werkelijkheid is het voor u.

Walter: Geef mij maar mandje. Ik zal wel gaan.

Bert: (tot Sofie) Ga jij maar met hem mee.

Sofie: Ik heb geen zin. Ik heb ander werk.

Beatrijs: Drinken zeker. Je weet wat ik daarvan vind.

Sofie: Ja, drinken! Nogmaals, bemoei u niet met mijn leven.

(Bert gaat naar Sofie)

Bert: Wat kies je? Een kogel door je hoofd of mand in je hand?

Sofie: (staat recht) Het is al goed. Ik zal wel gaan.

Bert: Komaan

(Walter en Sofie nemen een mandje en gaan af via de buitendeur)

Wouter: (door de boxen) Beste luisteraars, we zijn terug. Onze uitzending werd even onderbroken door een technisch probleem. We hadden jullie verlaten bij de overmeestering van de overvaller, maar spijtig genoeg is deze overmeestering niet gelukt en heeft de overvaller de touwtjes nog steeds in handen. Nu even terug naar de orde van de dag. Straks hebben we enkele toespraken naar aanleiding van de opening van het praathuis in onze kerk De Heilige Maagd. Maar nu vragen we eerst een kleine bijdrage voor onze kerk. De mensen die daarvoor op het

kerkplein zullen rondgaan zijn Walter de postbode en Sofie het drankorgel.

Beatrijs: Wat durft die allemaal zeggen. Ik hoop dat Sofie het niet gehoord heeft.

Wouter: (door de boxen) Nu gaan we verder met muziek en ondertussen geniet ik van mijn glas magere melk, want melk is goed voor elk.

(Sofie en Walter verschijnen in de zaal en gaan rond met een mandje zoals dat gebeurt bij een eucharistieviering. Dit gebeurt in stilte. Als ze de zaal zijn rondgegaan verdwijnen ze terug achter het podium. Het spel op de scene gaat gewoon verder.)

Beatrijs: Nu we eindelijk alleen zijn wil ik je iets vragen.

Bert: Ik luister.

Beatrijs: Waarom doe je dit? Je weet toch dat dit nooit goed zal aflopen. De politie zal ongetwijfeld al op de hoogte zijn.

Bert: Ik zit in geldnood. Vorige week heb ik mijn ontslagbrief gekregen in een bedrijf waar ik al bijna 40 jaar werk. Zomaar, van de ene dag op de andere ontslagen.

Beatrijs: Ging het niet goed meer in dat bedrijf?

Bert: Het gaat daar super, alleen, ze willen verjongen. Ik ben te oud. Ik word op straat gezet zoals een vuilniszak. Weg ermee!!

Beatrijs: Wat erg voor u.

Bert: Waar ga ik nog werk vinden op mijn leeftijd? Waar? Zeg het eens? Nergens!!! Niemand wil nog een oud paard! Niemand! Een jong veulen, ja! Dat willen ze allemaal! (Bert gaat zitten) En ik moet toch eten en de rekeningen betalen. Ik weet niet meer, Ik weet niet meer hoe ik alles moet betalen.

Beatrijs: Dus heb je gekozen voor een bank te overvallen.

Bert: Ja, alleen wist ik niet dat de bank verhuisd was en kwam ik hier terecht.

Beatrijs: Stop er toch mee.

Bert: Nee, dat kan ik niet en dat wil ik niet. Ons moe woont ook nog bij mij en die heeft veel zorg nodig en dat kost allemaal geld.

Beatrijs: We zullen je helpen.

Bert: Door rond te gaan op het kerkplein help je mij niet. Ik heb 29900€ nodig.

(Clementine en Ward komen op via de sacristie. Ze hebben van kledij verwisseld)

Ward: Niet lachen!

Bert: Zie jij mij lachen?

Beatrijs: Je ziet er best sexy uit. Precies of je aan een of andere act gaat beginnen.

Ward: Lach maar. Ik doe dit alleen maar omdat het moet.

Clementine: Beste mensen, ik vind van mij zelf dat ik er goed uitzie.

Beatrijs: Je bent in elk geval de eerste kloosterzuster die het geschopt heeft tot burgemeester.

Clementine: Met dank aan onze lieveheer.

Bert: (tot Ward) Spoed u maar naar Moeder-Overste en denk eraan. Stel me niet teleur of dit wordt hier een bloedbad.

Ward: Weest gerust. Ik zal als burgemeester mijn mensen niet in gevaar brengen.

Bert: Een verwittigd man is er twee waard.

(Ward gaat af via de buitendeur)

Wouter: (door de boxen) Beste luisteraars, Dit was weer een topplaat uit de Vlaamse showbizz. "Zeil je voor het eerst" natuurlijk een grote hit van "Bart Kaell". Zoals jullie al weten is het vandaag een speciale dag voor ons dorp met de opening van het praathuis in onze kerk. Op dit ogenblik wordt er een kleine bijdrage rond gehaald voor onze kerk. Alvast onze oprechte dank voor jullie steun. Vanavond zullen de sterren aan de hemel jullie dankbaar zijn. En over sterren gesproken, hier is de grote 'Christoff'.

(De gsm van Bert rinkelt)

Bert: (kijkt) Verdomme, ons moe!

Beatrijs: Neem dan af.

Bert: Nee, dat gaat niet.

Beatrijs: Misschien is ze in nood.

(gsm stopt met bellen)

Bert: Het is al gestopt. (De gsm van Bert rinkelt weer) Verdomme! Weeral!

Clementine: Waarde vriend, als je zo blijft vloeken, dan zal god u niet helpen.

Beatrijs: Neem die telefoon af.

Bert: Ik zal het doen en ik zal hem op luidspreker zetten. Dan kunnen jullie direct kennismaken met ons moe.

(Bert neemt de telefoon af. Men hoort Martha)

Bert: Hallo moe?

Martha: Is daar iemand?

Bert: (roept) Hallo moe!

Martha: (af) Nu hoor ik u! Wel Zoon! Heb je het geld al?

Bert: (roept) Nee moe.

Martha: (af) Waarom niet!

Bert: (roept) Er is iets tussen gekomen.

Martha: (af) Wat is er dan tussen gekomen!

Bert: (roept) Het is nogal moeilijk om uit te leggen.

Martha: (af) Ik luister!!

Bert: (roept) Wel moe, eu, de bank is weg.

Martha: (af) Wat! Heb jij gedronken?!

Bert: (roept) Nee, moe, ik heb niet gedronken. De bank is echt weg.

Martha: (af) Wil je mij beetnemen en al het geld voor u houden?!

Bert: (roept) Nee, moe, zeker niet! Maar luister! De bank is verhuisd. Echt waar, ik lieg niet. Ze is echt verhuist

Martha: (af) Als ze verhuisd is! Hoe geraken we dan aan geld?!

Bert: (roept) Je moet je niet ongerust maken, moe. Ik zorg wel dat we geld hebben.

Martha: (af) Hoe ga je dat doen?!

Bert: (roept) Ik ben ergens binnen gedrongen en heb de mensen hier gegijzeld.

Martha: (af) Wat heb jij gedaan?!

Bert: (roept) Ik ben mensen aan het gijzelen in de kerk "De Heilige Maagd". En ik heb losgeld gevraagd. 29900€ plus wat zakgeld van de mensen in het dorp.

Martha: (af) Hou dat geld goed bij. Ik kom het onmiddellijk halen.

Bert: (roept) Nee moe, blijf maar thuis. (tot de andere) Ze heeft opgehangen.

Beatrijs: Roep jij altijd zo aan de telefoon?

Bert: Ik moet wel, ons moe is bijna doof en zien doet ze ook bijna niet meer.

Clementine: Dus uw moeder komt naar hier?

Bert: Ja, ik hoop dat het geld hier vlug is.

Clementine: Woon jij hier ver vandaan?

Bert: Vlakbij in het dorpje hiernaast.

Beatrijs: Maar, dan gaat ze hier vlug zijn?

Bert: Nee, nee, ze moet te voet komen met haar rollator.
(Paulo op via buitendeur. De kruitwagen is terug leeg)

Paulo: Ek is terug vir ne nuwe vrag.

Bert: Hoeveel vrachten ga je hier nog weg voeren?

Paulo: Soveel as wat nodig is. Drie of meer.

Bert: Ik denk het niet. Ik ben hier de overvaller en ik beslis wat er gebeurt.

Paulo: Nee, nee, ek besluit! Ek is die dienskneg van God hier.

Clementine: Waarde vriend, wie bent u dan? Ik ken u niet?

Paulo: Ek is Paulo, die nuwe sub-pastoor van die dorp. Ek kom van Afrika. Terloops, wie is jy?

Clementine: Ik ben zuster.....

Beatrijs: (invallen) Dit is de zuster van de zuster van het klooster. Eigenlijk is dit onze burgemeester eu.....

Bert: (invallen) Burgemeester Mandarijn. Nietwaar Burgemeester?

Clementine: Inderdaad waarde vriend en mijn zus noemt Clementine.

Paulo: (kijkt iedereen aan) My moeder se naam is sinaasappel.
(Paulo gaat af via het kerkgedeelte)

Clementine: Beste mensen, moest dit ni echt?

Beatrijs: Ik geloof die man niet. Ik moet weten wie hij werkelijk is.
(Beatrijs gaat naar de buitendeur)

Bert: Hela, waar ga je naartoe?

Beatrijs: Naar mijnheer Pastoor. Dat is de enige die de waarheid weet.
(Beatrijs af via buitendeur)

Bert: Hoe kan dat nu? Iedereen verdwijnt hier. Ik ben hier wel de overvaller. Is dit de moderne manier van gijzelen?

Clementine: Beste overvaller, Ik ben er nog.

Bert: Dank u burgemeester Mandarijn.
(Nicole komt op via de buitendeur. Ze heeft een slaapzak bij)

Nicole: Is mijn man hier niet?

Clementine: Wie is uw man?

Nicole: Walter, de postbode. Ik heb iets bij voor hem.

Clementine: Nee, die is even weg.

Nicole: Dat is niet erg, dan wacht ik wel even.

Bert: Iets drinken?

Nicole: Ja, graag. Een watertje.
(Bert gaat naar het altaar. Walter en Sofie komen op via de buitendeur. Ze hebben mandjes met geld bij. Ze zetten de mandjes op het altaar)

Sofie: Hier zijn we met onze buit. We hebben goed verdient.

Walter: (ziet Nicole staan) Nicole, wat doe jij hier?

(Nicole kijkt naar Walter en loopt dan naar Bert. Trekt de kous van zijn hoofd en geeft hem een zeer lange zoen. Daarna geeft ze de kous terug. Bert is er niet goed van)

Bert: Amaai!!

Walter: Wat betekent dat allemaal?

Bert: Niet naar mij kijken. Ik weet van niets.

Nicole: (tot Walter) Om het met uw woorden te zeggen: Het is niet wat je denkt.

Bert: Maar het was wel goed.

Walter: Is dat uw wraak voor deze morgen?

Nicole: Ik kom uw slaapzak brengen.

Walter: Het was een misverstand. Echt waar. Ik wou mijn niet uitkleden.

(Nicole neemt Bert terug vast, trekt zijn kous terug van zijn hoofd en zoent hem opnieuw. Daarna geeft ze de kous weer terug. Ook deze maal is Bert ondersteboven)

Bert: Amaai!! Het is mijn geluksdag vandaag.

Walter: Nicole!! Nu is het genoeg!!

Nicole: Het was een misverstand. Echt waar. Ik wou hem niet zoenen.

Walter: Nicole, kunnen we het niet uit praten. Deze komedie heeft toch lang genoeg geduurd?

(Nicole gaat naar de buitendeur.)

Nicole: Kom vanavond maar tot bij mij. Ik maak lekker eten en dan kunnen we gezellig praten.

Walter: Dank u schat. Dank u.

Nicole: (wijst naar Bert) Het was niet tegen u maar tegen hem.

(Nicole af via buitendeur)

Bert: Uw watertje!! (drinkt het zelf leeg en kijkt voor zich uit) Ik ben verliefd! Ik heb het groot lot gewonnen!

Walter: (Gaat aan een tafel zitten en wijst naar mandjes geld) Ga uw geld tellen, dat is het enige dat je gewonnen hebt. Van Nicole blijf je af.

Clementine: Beste vrienden, ruzie maken is voor niets nodig. Onze lieveheer zal deze zaak wel oplossen. Hij is steeds met een plan bezig om iedereen gelukkig te maken. Ik trek mij nog even terug in de sacristie om te bidden.

Sofie: Ah ja, zuster, wanneer mogen we nu uw kindje eens zien?

Clementine: Straks zal ik het meebrengen.

Sofie: Hoe is het ermee?

Clementine: Goed zeker. Ik heb er nog niet aangezeten.

(Clementine af via sacristie)

Walter: Aangezeten? Dat begrijp ik niet. Een kloosterzuster die zich strafbaar gaat maken tot seksueel grensoverschrijdend gedrag.

Sofie: Hashtag (#) me too. Schol.

(Martha komt op met rollator via de buitendeur.)

Martha: Ik kom het geld halen!!!

DOEK

Bedrijf 3:

(Bij het begin het 3 de bedrijf is de situatie hetzelfde als bij het 2de bedrijf.)

Bert: (roept) Moe! Je kan hier toch niets komen doen?

Martha: Ik kom je helpen zoon. Waar is het geld?

(Bert gaat naar Martha)

Bert: (roept) Het is er nog niet.

Martha: Waarom niet?

Bert: (roept) De burgemeester is geld gaan halen bij Moeder-Overste.

Wouter: (door de boxen) Het nieuws en de reclame bij radio Slager is gedaan. Welkom terug beste luisteraars bij deze aflevering van "Leuke deuntjes bij de beenhouwer". Wij zijn nog steeds te gast in onze kerk "De Heilige Maagd" waar we de gijzeling van nabij volgen en waar straks de toespraken gaan komen naar aanleiding van de officiële opening van 't praathuis. Nu is er muziek van Joe Harris.

Martha: Wie is dat?

Bert: (Roept) Dat is iemand van de radio.

Martha: Jos Ghysen?

Walter: (roept) Nee! Die is al overleden sinds 2014.

Martha: Zoon! Daar heb jij mij nooit iets van gezegd. Ik was graag naar zijn begrafenis geweest.

Bert: (roept) Je kan toch niet naar iedereen zijn begrafenis gaan.

Martha: Die maakte goede programma's. "Het Schurend Scharniertje" en "Te bed of niet te bed". Dat was radio. Maar nu met al dat lawaai.

(Sofie gaat naar Martha)

Sofie: (roept) Maar moedertje, onze man van de radio speelt ook mooi hoor. Wie hoor jij graag?

Martha: La Esterella!

(Martha begint te zingen)

“Oh Lieve Vrouwe Toren
hoog boven 't Vlaamse land
wij zijn in uw schaduw geboren
zo hecht aan u verwant”

“Nooit zullen wij vergeten
de trotse gouden haan
voor u, lieve toren
blijf steeds ons hart slaan
blijf daarvoor eeuwig staan”

Bert: (roept) Moe! Stop nu maar!

Martha: Was het niet mooi?

Sofie: (roept) Het was heel mooi. Wil je niet bij mij aan tafel komen zitten, dan kan je iets drinken.

Martha: Ja, graag, want van dat zingen krijg je dorst.

(Sofie begeleid Martha naar haar tafel en geeft haar een glas wijn.
Natuurlijk drink ze ook mee. Bert gaat naar het altaar)

Bert: Waar blijft die burgemeester nu met dat geld?

Walter: Hij zal wel komen.

Bert: Hij zal toch geen domme dingen doen.

Walter: Hoe bedoel je?

Bert: Naar de politie gaan.

Walter: Dat zal hij zeker niet doen. (kijkt hem aan) Geloof me.

Martha: Wat zijn die twee daar aan het bekokstoven?

Sofie: (roept) Ach niets. Laat ze maar doen. Geniet maar van het wijntje.
Schol!

Martha: Schol.

(Ward komt op via de buitendeur.)

Bert: Heb je mijn geld bij?

Ward: Nee.

Bert: Hoe? Nee!

Ward: Nee. Moeder-Overste en Vader-Abt gaan ervoor zorgen. Ze laten mij iets weten.

Bert: (roept, ijsbeert) Verdomme! Dat was de afspraak niet!

Martha: Zoon! Wat is er?

Bert: (roept) Niets moe! Ik heb alles onder controle.

Martha: Jij was toch niet aan het roepen tegen de zuster.

Bert: (roept) De zuster?

Martha: Wie staat er naast u?

Ward: (roept) Oh, ik! U vergist u. Ik ben....

Bert: (invallen) Zuster Clementine. Inderdaad.

Ward: Zuster Clementine?

Walter: Ja.

Ward: Nee! Ik ben geen zuster! (kijkt naar Bert) Moet ik dit blijven aanhouden?

Bert: Ja.

Wouter: (door de boxen) Beste luisteraars, dit was de grote Joe Harris met het onvergetelijke "Drink rode wijn". Inderdaad, luisteraars want als je dat doet dan vergeet je al je zorgen en dan denk je niet aan morgen. Wij zeker niet, wij denken aan nu en aan de gijzeling in onze kerk. De stemming is hier grimmig. Er wordt veel geroepen maar we hopen in elk geval op een goede afloop. Ondertussen zie ik de burgemeester en zo dadelijk krijgen we de langverwachte toespraak. Eerst is het tijd voor Paul Severs.

Martha: Dat mannetje van de radio heeft een mooie stem.

Sofie: (roept) Je hebt gelijk. Nog eens bijvullen?

Martha: Natuurlijk. Op 1 been kan je niet staan.
(Sofie vult beide glazen nog eens)

Sofie: (roept) Schol!

Martha: (heft haar glas op) Gaan met die banaan! Schol!
(Sofie kijkt Martha aan)

Sofie: (Roept) Waarom zeg jij dat?

Martha: Wat?

Sofie: (roept) Van die banaan?

Martha: (vlug) Dat kan ik niet vertellen. Dat ligt te gevoelig.

Sofie: (roept) Ik zeg dat ook dikwijls.

Martha: Waarom zeg jij dat dan?

Sofie: (roept) Laat maar. Dat is toch een lang verhaal.

Bert: Begin maar aan die toespraak. Dan blijft het volk daarbuiten kalm. Ondertussen kan ik nog wat nadenken over een plan.

Walter: Maar uw moeder denkt dat hij een non is.

Bert: (gaat naar de preekstoel) Ik regel dat wel.
(Ward neemt de microfoon en een briefje, kijkt omhoog en roept)

Ward: Zet die plaat af! Zet die plaat af.

Walter: Die uitspraak heb je gestolen.

Wouter: (door de boxen) Beste luisteraars, het spijt ons maar we moeten deze plaat onderbreken. Paul Severs zong voor ons "Ik ben verliefd op jou". Wie op ons verliefd is, is de enige echte burgemeester Ward Van Bever".

Ward: (kijkt omhoog en roept) Serieus blijven hé. Ik ben op niemand verliefd.

Wouter: (door de boxen) Onze burgemeester zal ons nu toespreken naar aanleiding van deze bijzondere dag.

Martha: Dat is de burgemeester toch niet.

Bert: (roept) Je hebt gelijk moe. Dat is zuster Clementine. Maar de burgemeester is ziek en de zuster kan zijn stem goed nadoen.

Martha: Dat is gemakkelijk. (tot Ward) Zuster, god zal u belonen omdat jij de mensen zo goed helpt.

Ward: Dank u. (tot de andere) Mag ik beginnen?
(iedereen knikt. Ward praat in de micro)

- Ward: (door de boxen) Beste Burgers. Aan allen die gekomen zijn: proficiat!
(wijst even naar publiek) Aan allen die niet gekomen zijn ook proficiat!
- Walter: Weer plagiaat.
- Ward: (door de boxen) Het is vandaag een heugelijke dag in het bestaan van ons dorp. Het is de dag dat we een nieuwe ontmoetingsplaats openen waar al onze bewoners naar toe kunnen voor een gezellige babbel, dit vergezelt van een heerlijk hapje en lekker tapje.
- Walter: Een heerlijk hapje zegt hij. Het enige dat je hier kan krijgen is een zakje chips.
- Ward: (door de boxen) Men had in 1505, bij de oprichting van deze kerk, toen deze nog de naam van “De Heilige Jozef” droeg, nooit kunnen denken dat ze ooit nog dienst zou doen als praathuis. Maar dankzij mijnheer Pastoor, die we later vandaag nog zullen horen, en alle andere leden van de kerkfabriek is dit onmogelijk feit werkelijkheid geworden. Dit kunnen we enkel maar toejuichen. Door vanaf heden onze kerk te gebruiken voor 2 doeleinden staan wij ook aan de wieg van iets dat binnen 10 jaar normaal zal blijken. Overal lopen de kerken leeg maar hier in ons dorp zal de kerk vollopen. We hebben de naam van deze heilige plaats aangepast aan de burger die dit praathuis zal runnen. We zijn op zoek gegaan naar een maagdelijk iemand en we kwamen uit bij onze parochiaan Beatrijs De Schepper.
- Walter: Beatrijs! Maagd! Als je moest weten hoeveel man daar al....
- Ward: (invallen) ... Zwijg! Ik wil het niet weten. Trouwens, waar is ze?
- Bert: Die is mijnheer Pastoor gaan halen.
- Ward: Dat is goed, dan kan hij straks ook een toespraak houden. (door de boxen) Dus zoals ik al zei: Onze goede burger Beatrijs De Schepper krijgt de zware maar oh zo dankbare opdracht om praathuis “De Heilige Maagd” in goede banen te leiden. We zijn ervan overtuigd dat zij dit met verve zal doen zodat deze ontmoetingsplaats zal uitgroeien tot de trekpleister van ons dorp. Beste Burgers, het was mij een waar genoegen om jullie te mogen toespreken vanop deze heilige plaats. Ik dank jullie. (Ward gaat zitten aan een tafel)
- Martha: (neemt haar zakdoek) Mooi, heel mooi. Dat heb jij goed gedaan zuster. De echte burgemeester zou het niet beter gedaan hebben.
- Wouter: (door de boxen) Beste luisteraars, wij danken onze burgemeester....
- Martha: (roept) Zuster Clementine, Ja!!

Wouter: (door de boxen) ...voor deze prachtige woorden. Een toespraak over een kerk daar hoort natuurlijk ook een liedje over een kerk bij. Hier is een grote dame uit onze Vlaamse muziekwereld: La Esterella.

Martha: Het is niet waar.

(Ditmaal horen we ook het lied van de radio. Martha gaat volledig uit haar dak en zingt mee met haar lievelingsplaat. Wanneer Bert haar onderbreekt stopt de muziek)

Bert: (roept) Moe! Stop!

Martha: Waarom?

Sofie: (roept) Straks val je nog.

Martha: Ik ben nog veel fitter als jij. (Martha gaat terug zitten) Geef nog maar een wijntje, Sofie.

(Sofie schenkt nog eens in)

Sofie: (roept) Schol!

Martha: Schol! En wat zeggen we dan?

Sofie + Martha: (roepen) Gaan met die banaan!!

Bert: Hier loop ik nu zonder geld. Wat moet ik nu doen?

Ward: Ermee stoppen en vertrekken. Nu kan het nog. De politie is er nog niet.

Bert: Wat wil je daarmee zeggen? Is de politie op komst?

Ward: Nee, dat weet ik niet. Maar de gijzeling is op de radio, dus, ik denk wel dat de politie op de hoogte is van wat er hier gebeurd.

Bert: Hoeveel geld hebben jullie rond gehaald?

Walter: Hebben we nog niet geteld.

(Bert ziet het even niet zitten en gaat op een stoel zitten.)

Bert: Ik weet het niet meer. Ik heb geen geld, ik heb geen werk. Hoe moet ik nu overleven?

Walter: (tot Ward) Heb jij geen werk voor hem?

Ward: Neen! Wat denk jij wel? Dat ik werk ga geven aan een overvaller? (Kijkt Walter en Bert aan) Allee, waar ben jij goed in?

Bert: In niets. Ik heb geen diploma, geen rijbewijs en ik heb 2 linkerhanden.

Ward: Dan wordt het moeilijk.

Sofie: (roept) Wat kan uw zoon het beste?

Martha: Zagen.

Sofie: Je moeder heeft het gezegd. Je moet in de schrijnwerkerij.

Bert: Dat heb ik ooit nog op school gedaan. Ik heb een heel jaar gewerkt aan een kastje en toen ik dacht dat het af was, viel het in elkaar.

Walter: Dat is dus ook geen oplossing.

(Clementine komt op via de sacristie met de kinderwagen)

Clementine: Hier ben ik dan met mijn kindje.

Walter: En mogen we nu eindelijk het resultaat zien van uw samenwerking met broeder Jacob?

Clementine: Zeker. God heeft mij het teken gegeven dat de wereld klaar is om kennis te maken met mijn kindje.

Martha: Kijk! De burgemeester is daar.

Clementine: Burgemeester? (tot Ward) Ah ja, wij moeten nog terug van kledij wisselen.

Bert: Nee, dat gaat niet. Hij moet nog geld gaan zoeken.

Ward: Maar nee. Moeder-Overste laat mij iets weten.

Bert: (Staat recht en gaat naar altaar. Roept) Bel haar dan op! Ik wil geld!

Martha: Zoon! Ben je nu weer tegen de zuster bezig? Laat haar toch met rust.

Bert: Ja moe.

Martha: Wat zeg je?

Bert: (roept) Ik zei: ja moe.

Martha: Ben je al wat beter mevrouw de burgemeester?

Clementine: Beter?

Martha: Wat?

Clementine: (roept) Waarom zeg je beter? Ik ben toch niet ziek.

Bert: (roept) De zuster is ziek geweest maar ze is nu beter.

Martha: Ik heb het niet over de zuster, maar over de burgemeester.

Bert: (roept) Zij is zelf ook zuster.

Martha: Zuster? Nee, burgemeester.

Walter: (wijst naar Clementine) Dit is de zuster van hem. (wijst naar Ward) Eu, nee, eu hij is op dit ogenblik geen hij. Hij is een zij, dus zij is een zuster. Maar niet de echte van het klooster want dat is zij (wijst naar Clementine) Maar zij is op dit ogenblik niet de echte van het klooster, want dat is hij. (wijst naar Ward) Maar hij is een zij, dus is zij een zuster en (wijst naar Clementine) zij ook.

Martha: Kan je dat nog eens herhalen? Je sprak zo stil.

Walter: (Zucht en roept daarna) Dat zijn 2 zusters.

Martha: Nu heb ik het begrepen. Jij bent dus zuster Clementine?

Clementine: (roept) Ja.

Bert: (roept) Nee! Dat is zuster Mandarijn.

Martha: (tot Ward) Dus uw zuster noemt Mandarijn.

Ward: (roept) Nee, Sabrina.

Walter: (roept) Nee. Wacht, ik zal het nog 1 maal uitleggen.

(Terwijl deze confrontatie bezig is staat Sofie recht en haalt achter het altaar 2 zelfklevende etiketten waarop ze de namen van de zusters schrijft)

Sofie: (roept) Willen jullie nu alstublieft stoppen met dit belachelijk gedoe.

(Sofie gaat naar Clementine en plakt een klever op haar)

(roept) Dit is zuster mandarijn.

(Sofie gaat naar Ward en plakt een klever op hem)

(roept) Dit is zuster Clementine.

(Sofie gaat terug aan haar tafel zitten en neemt haar zoveelste glas)

Laat de kleine nu maar tot ons komen. Schol!

Wouter: (door de boxen) Beste luisteraars. Wie kende dit mooie deuntje niet van weleer, "Que Sera Sera" van de grote Jo Lemans en daarvoor hadden we die andere grote dame, La Esterella. Beste Luisteraars, ik werp even een blik naar beneden en zie dat eindelijk het moment is aangebroken. Zuster Clementine zal nu haar kind tonen aan de wereld.

Martha: (kijkt naar boven en roept) Het is zuster mandarijn!

Wouter: (door de boxen) We gaan het live meemaken en natuurlijk hoort daar tromgeroffel bij, zo komen we in de juiste sfeer voor dit grote moment.

(We horen tromgeroffel)

(door de boxen) En het kindje van de Zuster is een ...

(Clementine haalt een flesje pater Damiaanbier uit de kinderwagen. Iedereen is verbaast)

Walter: Dat is geen kindje.

Clementine: Jawel, dat is mijn kindje.

Ward: Maar dat is een flesje bier.

Clementine: Dit is het resultaat van mijn samenwerking met broeder Jacob.

Walter: Dus, u heeft geen lakens gedeeld met broeder Jacob?

Clementine: In het klooster delen we met iedereen de lakens.

Sofie: Hij bedoelt: Heb jij seks gehad met broeder Jacob?

(Clementine slaat vlug een kruisteken)

Clementine: Juffrouw! Alstublieft! Hoe durft u! God zal u straffe omdat u zoiets durft te vragen aan een trouwe herder van hem.

Sofie: Sorry zuster, maar ik heb heel de tijd gedacht dat u een meisje of een jongen in de kinderwagen had.

Clementine: Dat is dan niet het geval, mijn waarde juffrouw.

Martha: Ik hoor niet wat jullie allemaal vertellen maar het is een mooi kindje.

Walter: (roept) Je hebt gelijk, maar wij dachten allemaal dat het een echt kindje zou zijn.

Clementine: Maar, dit is mijn echt kindje en ik heb er nog meerdere.

(Clementine laat nog meer flesjes zien.)

Wouter: (door de boxen) Beste luisteraars, excuseer deze lange onderbreking maar ik ben even van mijn melk. Mijn mager melk. Hier in “De Heilige Maagd” is er weer iets onverwachts gebeurd. Het kindje van Zuster Clementine is een flesje bier. Wie had dat ooit gedacht. We moeten nu opeens denken aan de woorden van Rob De Nijs. Bier is bitter, bier is best, bier is beter dan de rest.

Martha: Hij kan het niet laten om Clementine te zeggen. Enfin, mag ik daar eens van proeven?

(Clementine gaat naar het altaar. Martha volgt haar)

Clementine: Natuurlijk. Laat het heilig vocht maar vloeien.

Walter: Ik zal wat helpen.

(Walter gaat achter het altaar staan en schenkt het drankje in voor Martha)

Bert: Ik wil dit drank festijn niet verstoren maar gebeurt er nog iets aan mijn geld?

Ward: Uw geld is besteld en zodra het er is, dan brengen ze het.

Bert: Ik wil het nu!

Martha: Dit is echt lekker! Proficiat zuster Mandarijn! Toespraken houden kan je misschien niet, maar bierbrouwen, fantastisch! Dit zou iedereen moeten proeven.

Walter: Dan zal ik er voor mij ook eentje uitschenken. Hoe noemt uw kindje?

Clementine: Ik heb mijn bier genoemd naar de grootste Belg aller tijden. Damiaan. De Heilige Damiaan. De man uit Tremelo die zijn leven gaf aan de melaatsen te Molokai. (steekt flesje in de lucht) Dit is mijn kind, dit is mijn Damiaantje.

Nota auteur: Het bier in dit verhaal is Pater Damiaan bier. De auteur heeft hiervoor gekozen omdat hij slechts op enkele kilometers woont van het geboortehuis van Jozef De Veuster (Heilige Damiaan).

Walter: (drinkt) Het is een lekker kindje. (roept) Inderdaad, iedereen zou dit moeten proeven!

Ward: Schenk mij er ook maar eentje in.

Sofie: Maar dat is het!

Ward: Wat?

Sofie: We gaan uw bier op het kerkplein laten proeven en wie wil kan het daarna kopen.

Bert: Ik ga er dan ook vanuit dat de opbrengst naar mij komt.

Sofie: Natuurlijk.

Walter: We beginnen direct met schenken.
(Sofie gaat mee achter het altaar staan en helpt Walter mee met het uitschenken van de drankjes.)

Ward: Ik ga aan de buitendeur roepen, voor hulp om rond te dragen.
(Ward af via de buitendeur)

Nota auteur: Het is de bedoeling om kleine glaasjes met pater Damiaanbier rond te dragen in de zaal. Vermits de acteurs daar te weinig tijd voorhebben en maar de eerste rijen kunnen bedienen kunnen er medewerkers van de groep dit doen. De acteur die de rol van Ward vertolkt gaat deze medewerkers halen achter het podium. Als er te weinig medewerkers voorhanden zijn krijgen alleen de eerste rijen een drankje. De edel figurant speelt ronddrager.

Martha: Kan ik iets helpen doen?

Bert: (roept) Tel jij het geld dat in de mandjes ligt.
(Bert neemt de mandjes van het altaar en zet ze op de tafel. Martha gaat aan tafel zitten en begint in stilte het geld te tellen. Ward en de edel figurant, eventueel nog andere medewerkers, komen op via de buitendeur)

Ward: Hier zijn we dan.

Bert: Waarom breng je die nu mee binnen?

Ward: Ze kennen u toch niet. Jij hebt die kous toch over je hoofd. Niemand kent u.

Edel F: Dat is niet helemaal waar. Jij bent Bert Brusselmans. Je hebt het zelf gezegd op de radio. (even stilte)

Sofie: En toen zweeg de overvaller. Ondertussen zijn de drankjes in orde.

Walter: We kunnen ze gaan ronddragen op het plein.
(Sofie, Walter, en de edel figurant en eventueel nog medewerkers nemen elk een dienblad en gaan rond in de zaal)

Bert: Kom terug hé of er zwaait wat.

Wouter: (door de boxen) Beste luisteraars, eerst Rob De Nijs en nu hadden we André Hazes in dit programma. Dus even Nederland boven. Ondertussen kunnen jullie hier op het kerkplein genieten van de enige echte Damiaan. Het kindje van Zuster Clementine.

Martha: Zuster Mandarijn! Hij zal het nooit leren.

Wouter: (door de boxen) Dit kindje is na het proeven ook te koop. We bieden het aan voor een spotprijs.

Bert: (roept) Spotprijs! Ik wil veel geld! Ik wil rijk worden!

Wouter: (door de boxen) Maar beste luisteraars, onze spotprijs is niet goedkoop. Nu is het terug tijd voor muziek.

Ward: Hoelang ga je ons hier nog gijzelen?

Bert: Tot ik 29900€ heb.

Clementine: Ik zal bidden tot onze lieveheer dat alles goed komt.
(De deur van het kerkgedeelte gaat open en Paulo komt weer op met kruiwagen met vloertegels in)

Paulo: Hier is ek met die nuwe vrag.

Bert: Blijf jij hier maar heen en weer lopen?

Paulo: Ek sal heen en weer loop so lank as wat nodig is.

Bert: Ik wil dat je hier, bij al de andere gijzelaars blijft.

Paulo: U het niks om te wil hé nie. Ed doen wat ek wil.
(Bert haalt zijn revolver boven)

Bert: Bij de andere gijzelaars heb ik gezegd.
(Paulo gaat naar Bert)

Paulo: Skiet dit! Ek is nie bang vir jou nie!

Bert: Stop! Geen stap verder of ik doe het!

Ward: Bert! Dat kan je toch niet doen!

Clementine: (begint te bidden) Weesgegroet Maria, vol van genade, de heer is met u, Gij zijt de gezegende onder de vrouwen, en gezegend is Jezus, de vrucht van uw schoot.

Bert: (roept tot Clementine) Stop met die flauwekul.

Martha: Heb je me nodig zoon?

Bert: (roept) Nee moe!!

Paulo: Hier kom die laatste stap.

Bert: Ik heb u gewaarschuwd!

Ward: Neeeeeee!!! (Bert schiet op Paulo, maar er komt water uit het pistool)
Water!!!!

(Paulo neemt het waterpistool af)

Paulo: N rower wat met 'n watergeweer skiet. Regtig professioneel.

Bert: Ik heb thuis geen ander.

(Paulo neemt Bert vast)

Paulo: Nou moet u mooi luister! U kan nog steeds hier soveel speel as wat u wil, maar u laat my alleen. En as u dit nie doen nie, dan loop iets verkeerd. Het u dit reg verstaan?

Bert: Maar je moet wel verstaan dat ik hier de leiding heb.

(Paulo doet Bert even pijn)

Paulo: Ek het gevra: het jy my verstaan?

Bert: Ja, ja.

Paulo: Dankie. (laat Bert los en kijkt rond) Het iemand nog iets te sé?

(Er valt een stilte)

Clementine: (blijft bidden) Heilige Maria, moeder van God, bidt voor ons zondaars, nu en in het uur van onze dood. Amen.

(Paulo gaat naar zijn kruiwagen en gaat af de via buitendeur. Er is nog steeds een stilte. Sofie en Walter komen op via de buitendeur. Vanaf nu is Clementine constant in stilte aan het bidden)

Walter: We hebben de Afrikaanse werker weeral gepasseerd. Hij was precies niet goed gezind. (tot Clementine) Zuster Clementine! Uw Damiaan is een voltreffer.

Sofie: Het was schol en binnen gieten.

Walter: Ik heb er zelf dorst van gekregen.

Sofie: Tegen wie zeg je het. De bestellingen zullen straks wel binnenlopen.

(Walter gaat achter het altaar staan en Sofie gaat terug zitten aan haar tafel. Er is nog steeds een stilte)

Sofie: Is er iets gebeurd?

Walter: Het is hier zo stil.

Ward: Nee, niet speciaals.

Bert: Er was alleen een water spelletje.

(Op dat ogenblik horen we politiesirenes. Inge en Beatrijs en de edel figurant komen ook de zaal ingelopen. Inge heeft een megafoon bij)

Nota auteur: Het is de bedoeling chaos te creëren in de zaal. Figuranten verkleed als politie komen de zaal ingelopen met geweren of revolvers en stellen zich verdekt op aan het podium. In de zaal zien we veel blauwe zwaailichten. Het moet duidelijk zijn dat de gijzeling op zijn einde loopt. Als dit toneelstuk wordt gespeeld door een groep met veel leden dan mogen er ook mensen in de zaal komen als ramptoeristen. De politie figuranten kunnen dan ook gebruik maken van een rood lint om de massa tegen te houden. Voor groepen met weinig leden stellen we voor om chaos te creëren door veel blauw licht en geluid te gebruiken. De edel figurant speelt agent.

Inge: (zaal) En u beweert dat die man zich in de kerk moet bevinden?

Beatrijs: (zaal) Ik ben er zeker van.

Martha: Heb ik nu de crème kar niet gehoord?

Clementine: (roept) Het zijn de broeders van liefde, Blauwe herders van onze lieveheer.

Bert: Wat gebeurt er allemaal?

Ward: Volgens mij politie.

Bert: (paniek) Dat kan niet! Help mij!

Ward: Nu moet ik je helpen. Daarstraks was het grote Jan en nu is het kleine man.

Bert: Maar ze gaan mij in de gevangenis steken of mij doodschieten.

Walter: Hier, drink eerst nog een Damiaan, dan heb je die toch al binnen.
(Bert neemt een Damiaan aan)

Sofie: Als ze u dan doodschieten, dan ben je toch vergezelt van een heilige.

Inge: (zaal) Voor we overgaan tot interventie moet ik weten waar de gijzelaars zich bevinden.

Beatrijs: (zaal) Wouter is op het hoog zaal en de rest is in het praathuis. (kijkt in de zaal) Sofie en Walter waren daarstraks hier, maar ik zie ze niet, dus denk ik dat ze terug naar binnen zijn.

Inge: (zaal) Is er nog ergens anders een deur?

Beatrijs: (zaal) Ja, achteraan de kerk is er nog een kleine nooduitgang.

Bert: (roept) Moe! Hoeveel geld hebben we al?

Martha: 87,88,89,

Bert: (roept) Moe! Hoeveel geld hebben we al?

Martha: Nu ben ik mijn tel kwijt. Nu kan ik opnieuw beginnen.

Wouter: (door de boxen) Beste luisteraars, we onderbreken deze muziek want de ontknoping van de gijzeling is aangebroken. Ik stop hier onze uitzending want ik ben bang en ik heb een bericht voor mijn mama. Ik heb van schrik in mijn broek gedaan.

Ward: Ik ga naar buiten en zeggen dat we in orde zijn.
(Bert gaat naar Ward om hem tegen te houden)

Bert: Jij gaat nergens naar toe. Hoor je me?

Ward: Je kan me niet tegen houden. Je bent je waterpistool kwijt.
(Inge neemt haar walkie talkie en roept de edel figurant op die aan de andere zijde van het podium zit)

Inge: (zaal) Collega, zie jij beweging?

Edel F: (zaal) Nee, chef. Niets te zien.

Inge: (zaal) Hou alles goed in het oog en probeer het volk weg te houden van de kerk.

Edel F: (zaal) In orde chef.

Beatrijs: (zaal) Ik moet hier blijven?

Inge: (zaal) Natuurlijk. Het is veel te gevaarlijk.
(De buitendeur gaat open en Paulo komt weer op met een volle kruiwagen)

Paulo: Ek is terug hier.
(Iedereen kijkt hem aan)
Ek weet my kruiwa is nog vol, maar ek het iets vergeet.
(Paulo af met kruiwagen naar kerkgedeelte)

Walter: Dat is toch niet normaal.

Sofie: Er is iets dat niet klopt.
(Bert loopt al een hele tijd te ijsberen)

Bert: Heb je geen mes?

Walter: Wat ga je daarmee doen.

Bert: Vluchten. Ik moet een wapen hebben.

Ward: En de politie zegt baf en het is voorbij. Geef u over.

Sofie: Denk ook aan uw moeder. Wat gaat zij doen als je er niet meer bent.

Bert: (paniek) Ik weet het niet meer.

Walter: Zuster, wat denk jij ervan?

Clementine: Waarde vrienden, de laatste minuten heb ik vooral gebeden tot onze lieveheer en hem gevraagd om zijn herders die hier in zijn gebouw aanwezig zijn, te behoeden van een vreselijk drama.

Bert: Wat heeft hij gezegd?

Clementine: Hij heeft niets gezegd. God spreekt niet met ons maar hij is er. Ik voel dat het goed gaat komen.

Bert: Hoe dan?

Sofie: Misschien door nog iets te drinken. Schol.

Edel F: (zaal. Tot toeschouwers) Beste mensen, allemaal rustig blijven en zeker niet naar voor komen. Er kan jullie niets gebeuren.

Inge: (zaal) Collega, zie jij beweging?

Edel F: (zaal) Nee, chef. Nog steeds niets te zien.

Inge: (zaal) Ga naar de achterzijde van de kerk en wacht op instructies.

Edel F: (zaal) In orde chef.
(De edel figurant en enkele andere politie figuranten verdwijnen naar, achteraan het podium)

Beatrijs: (zaal) Wat gaat er nu gebeuren?

Inge: (zaal) We gaan de gangster proberen uit zijn hol te krijgen.

Beatrijs: (zaal) Er gaan toch geen slachtoffers vallen?

Inge: (zaal) We hopen van niet.

Martha: Zoon! Het geld is geteld.

Bert: (roept) Hoeveel is het?

Martha: Dat weet ik niet meer.

Bert: (roept) Heb je dat dan niet opgeschreven?

Martha: Vergeten.

Sofie: (roept) We zullen het opnieuw tellen.

Martha: Dat is goed. Komaan met die banaan!
(Nicole komt op vanuit de zaal en gaat naar Inge en Beatrijs)

Inge: (zaal) Mevrouw, niet verder gaan. Het is te gevaarlijk.

Nicole: (zaal) Is er iets gebeurd? Mijn man zit in de kerk.

Inge: (zaal) Daar zit een gevaarlijke gangster binnen.

Nicole: (zaal) Ik weet het, ik heb hem binnen gedaan.

Beatrijs: (zaal) Wat heb jij gedaan?

Nicole: (zaal) Hem binnen gedaan. Jij zou dat toch moeten snappen.

Inge: (zaal) Dus jij kan de gangster beschrijven.

Nicole: (zaal) Toch zijn tong.

Beatrijs: (zaal) Ik dacht dat jij een sukkeltje was, maar je bent nog erger als ik.

Inge: (zaal) Dames, geen ruzie maken. Het is al erg genoeg.
(Bert doet zijn kous van zijn hoofd)

Bert: Ik stop ermee.

Ward: Geef je je over?

Bert: Ik kan geen kant meer op. Ik moet wel.

Walter: Dat is erg moedig van u.

Ward: Ik zal in elk geval alles doen wat in mijn macht ligt om strafvermindering te vragen. Jij ben in plaats van een overvaller, een erg brave man.
(Inge neemt haar megafoon)

Inge: (zaal) Dit is de federale politie. Heel de omgeving is omsingeld. Wil de genaamde Berto naar buiten komen met zijn handen in de lucht.

Sofie: Die stem.

Martha: Die stem.

Bert: Ik ken die stem.

Walter: Wie is dat dan?

Martha + Sofie: (roepen) Dat is "Gaan met die banaan".

Beatrijs: (zaal) Ik hoor geroep.

Nicole: (zaal) De overvaller is woest.

Inge: (zaal) We moeten binnen dringen. Dat is de enige manier die we nog hebben.

Sofie: Die stem heb ik in 5 jaar niet meer gehoord.

Ward: Mogen wij nog weten wie dat er roept?

Walter: De politie natuurlijk.

Inge: (zaal. In walkie Talkie) Collega! Nu actie! (tot Beatrijs en Nicole) Blijven jullie hier!!
(Inge en enkele andere politie figuranten verdwijnen naar achter. Paulo komt opgelopen vanuit het kerkgedeelte. Hij is heel zenuwachtig)

Paulo: Waar kan ek erens skuil?

Bert: Waarom?

Paulo: Moenie vrae vrae nie. Ek moet wegkruip.

Clementine: Waarde collega van de kerk. Verstop u in de biechtstoel. Dat is de enige plek waar een dienaar van onze lieveheer veilig is.

(Paulo verstopt zich in de biechtstoel. De edel figurant komt op via kerkgedeelte. Inge komt op via de buitendeur. De politie figuranten komen ook op het podium)

Inge: Berto! Handen omhoog!

(Bert steekt zijn handen omhoog. Sofie staat recht. Ondertussen komen Beatrijs en Nicole ook op via de buitendeur)

Sofie: Inge!

Inge: Sofie! Tante Martha!

Sofie: Tante Martha?

Inge: Bert, waarom steek jij je handen in lucht?

Bert: Ik ben de overvaller. Het spijt me!

Inge: Wij hebben u niet nodig. Doe uw handen maar naar beneden.

Edel F: De man die we nodig hebben is gekleed als pastoor. Ik heb hem hier zien binnen gaan.

Ward: (wijst naar biechtstoel) Hij zit daar in de biechtstoel.

(De edel figurant gaat richting Paulo, maar deze komt uit de biechtstoel met revolver in zijn hand. Hij neemt vlug zuster Clementine vast en bedreigt haar)

Paulo: Moenie verder gaan nie, anders sal ek haar doodmaak.

(Paulo gaat met Clementine naar voor. Hij staat met zijn rug naar deur hoog zaal)

Clementine: Ik ben bereid om te sterven. Ik ben bereid om hetzelfde lot te ondergaan als Jezus Christus. Mijn Damiaan is hier in goede handen. Ik vertrek nu naar het aardsparadijs.

Inge: Pater Paulo of moet ik zeggen Berto Capone alias Beire Kapoen. Geef je over! Alles is voorbij!

Paulo: Nooit!

(Ondertussen is Wouter in alle stilte opgekomen met via deur hoog zaal. Zijn broek is nat vanwege het kleine incident. In zijn hand heeft hij een banaan die hij wil schillen, maar hij krijgt plots de ingeving om die te gebruiken als revolver. Hij gaat naar Paulo die niets merkt)

Wouter: Handen omhoog kapoentje en rustig uw revolver naar mij geven, dan kan ik iets plezant doen.

(Paulo geeft de revolver af en laat Clementine los. Paulo praat nu gewoon Nederlands. Indien mogelijk mag dit met een Italiaans accent)

Paulo: Wat ga je doen?

Wouter: Mijn banaan opeten. Mijn mama zegt altijd: Wouter, je moet veel fruit en vezels eten dan heb je minder last van plakkende scheten.
(De edel figurant neemt Paulo gevangen)

Inge: Berto Capone, ik arresteer je op verdenking van moord op mijnheer pastoor en Jozef Bantu. Breng hem weg!
(De edel figurant en de andere figuranten brengen Paulo weg)

Clementine: Mijnheer Pastoor vermoord. Een ramp voor ons dorp.

Ward: Wat is er gebeurd en wie is Jozef Bantu?

Inge: Berto Capone, die zichzelf Beire Kapoen laat noemen zat jarenlang in de gevangenis wegens inbraken. Hij deelde de cel met de Belgische Afrikaan Jozef Bantu. Bantu heeft hem verteld dat hij een bank overviel en het geld in deze kerk verstopte. Vorige week ontsnapte Kapoen, nadat hij eerst Bantu de keel oversneed. Hij zocht de pastoor op, om te vragen waar het geld verstopt was. Blijkbaar heeft de pastoor geen goed antwoord gegeven.

Beatrijs: Ik heb mijnheer pastoor dood gevonden.

Inge: We hebben hem nu toch kunnen inrekenen, dankzij Wouter.

Wouter: Ik had een helder moment.

Sofie: Inge, ik ben blij dat ik je zie.

Inge: Ik ook. Ik had nooit mogen weggaan na onze ruzie.

Sofie: Ja, maar je wou altijd vooruit doen. Altijd maar: Gaan met die banaan!

Wouter: (laat schil zien) Ze is op.
(Wouter gaat af via kerkgedeelte)

Inge: Zullen we het goed maken?

Sofie: Graag.
(Sofie en Inge omhelzen elkaar)

Walter: (tot Nicole) Nu dat zij, het goed maken. Wij ook?
(Walter gaat naar Nicole. Hij neemt zijn koffer mee)

Nicole: Ja, want ik heb iemand nodig voor de afwas.

Walter: Moet dat echt?
(Walter en Nicole af via buitendeur)

Inge: Ik laat je nooit meer gaan.

Sofie: Ik jou ook niet. Zeg, hoe ken jij Martha?

Inge: (roept) Tante Martha is mijn groot tante. Ik heb bij haar mijn jeugd doorgebracht. Nietwaar tante?

Martha: Dat is zeker. (staat recht) Kom, we gaan samen ergens een cream eten. Ik heb het geld hier al geteld.

Bert: (roept) Dat is hier wel mijn geld.

Martha: Ik heb het geteld, dus is het van mij. Zoek jij maar ander werk.

Ward: Ik ga mee. Ik moet nog iets regelen bij Moeder-Overste.
(Sofie, Inge, Martha en Ward af via buitendeur. Beatrijs gaat terug achter haar altaar staan)

Bert: Van familie moet je het hebben. Iedereen doet hier precies: eind goed alles goed. Maar ik heb nog altijd geen geld.

Beatrijs: Neem nog een Damiaan. Ik denk dat ik vanaf nu veel volk in het praathuis zal krijgen. Volgens de mensen op het kerkplein is het heel lekker en natuurlijk is dit de enige plek waar het te vinden is.

Clementine: Natuurlijk is het lekker. Het is gemaakt met de liefde voor god.
(Beatrijs schenkt een Damiaan voor Bert. Wouter komt op via kerkgedeelte. Hij heeft een oude winkeltas bij)

Wouter: Ik heb nog een geschenkje gevonden voor Bert.

Bert: Voor mij? (Bert haalt geld uit de winkeltas) Geld! Hoe kom je daaraan?

Wouter: Gevonden. Ik denk dat ons kapoentje dat zocht.

Bert: Ik ben rijk.

Clementine: God ziet alles, mijn zoon. En God beloont de goede mensen.
(De edel figurant komt op via de buitendeur. Hij is nu verkleed in pastoor)

Edel F: Guten Tag, ich bin Paulo, der neue Pfarrer. Kann mir jemand sagen, wo ich Mr. Pastoor finden kann?

DOEK